

ZARZĄDZENIE NR 56/16
WÓJTA GMINY BOBROWICE

z dnia 17 października 2016 r.

w sprawie wprowadzenia instrukcji bezpieczeństwa pożarowego dla budynku remizy
Ochotniczej Straży Pożarnej w Bobrowicach

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz § 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719), zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się „Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego” dla budynku remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Bobrowicach stanowiącą załącznik do nin. zarządzenia.

§2.1. Postanowienia niniejszej instrukcji obowiązują wszystkich strażaków przebywających w budynku stosownie do zajmowanego stanowiska i pełnionej funkcji.

2. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji strażacy potwierdzają własnoręcznym podpisem. Nowo przyjmowani strażacy są zapoznawani z instrukcją podczas szkolenia wstępnego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WÓJTA
Marek Babul

Załącznik
do zarządzenia nr 56/16
Wójta Gminy Bobrowice
z dnia 17 października 2016 r.

BUDYNEK REMIZY OSP BOBROWICE

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

DLA BUDYNKU REMIZY OSP W BOBROWICACH

Opracowana zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.)

Opracował:	SPECJALISTA ds. BHP i P.POŻ inż. Stanisław TROCKI	Krosno Odrzańskie dnia 19 września 2016r.
Zatwierdził:	 WÓJTA Marcin Babul	Data 17.10.2016....

S P I S T R E Ś C I

PODSTAWA PRAWNA	3
ROZDZIAŁ I	
Zasady ogólne	4
ROZDZIAŁ II	
Charakterystyka pożarowo – techniczna obiektu	5
ROZDZIAŁ III	
Zapobieganie możliwości powstania pożaru, czynności zabronione i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej	13
ROZDZIAŁ IV	
Zadania i odpowiedzialność pracowników z zakresie ochrony przeciwpożarowej	18
ROZDZIAŁ V	
Sposoby poddawania przeglądom technicznym instalacji, sprzętu przeciwpożarowego i gaśnic	20
ROZDZIAŁ VI	
Wytyczne przeprowadzenia ewakuacji	23
ROZDZIAŁ VII	
Postępowanie na wypadek powstania pożaru lub innego zagrożenia	30
ROZDZIAŁ VIII	
Zasady zaznajamiania pracowników z przepisami ppoż. i instrukcją	31
ROZDZIAŁ IX	
Zabezpieczenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	32
ROZDZIAŁ X	
Szczegółowe założenia do ćwiczeń alarmowych w zakresie prowadzonej ewakuacji ludzi	35

Wykaz załączników :

- Załącznik Nr 1 Oświadczenie.
- Załącznik Nr 2 Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.
- Załącznik Nr 3 Potwierdzenie aktualizacji instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.
- Załącznik Nr 4 Wykaz osób zapoznanych z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego.
- Załącznik Nr 5 Instrukcja postępowania na wypadek powstania pożaru i podjęcia decyzji o ewakuacji ludzi i mienia z budynku.
- Załącznik Nr 6 Ramowy zakres obowiązków pracowników.
- Załącznik Nr 7 Zarządzenie.
- Załącznik Nr 8 Plan ewakuacji ludzi budynku
- Załącznik Nr 9 Plan usytuowania budynku w terenie.

PODSTAWA PRAWNA

Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego opracowano zgodnie z § 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.)

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

1. Ustawy i Rozporządzenia.

- 1) Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej (j. t. Dz. U. z 2016 r. poz. 191).
- 2) Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991r. o Państwowej Straży Pożarnej (j. t. z dnia 31 lipca 2013 Dz. U. z 2013r. poz. 1340).
- 3) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (j. t. z dnia 02 października 2013 Dz. U. z 2013r. poz. 1409).
- 4) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.).
- 5) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).
- 6) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (j. t. z 2015r. Dz. U. poz. 1422).
- 7) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. Nr 143, poz. 1002 z późn. zm.).

2. Polskie Normy.

- 1) PN - EN 62305 – 1: 2008 Ochrona odgromowa – Część 1: Zasady ogólne;
- 2) PN - EN 62305 – 2: 2008 Ochrona odgromowa – Część 1: Zarządzanie ryzykiem;
- 3) PN - EN ISO 7010: 2012 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona Przeciwpożarowa;
- 4) PN - EN ISO 7010: 2012 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja;
- 5) PN – ISO 3864 – 1 Symbole graficzne. Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa;
- 6) PN – EN 3-7: 2008 Gaśnice przenośne;
- 7) PN-ISO 8421-6: 1997 Ochrona przeciwpożarowa. Terminologia. Ewakuacja i środki ewakuacji;
- 8) PN-B-02852: 2001 Ochrona przeciwpożarowa budynków – Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.

Rozdział I ZASADY OGÓLNE

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego dla budynku Remizy OSP Bobrowice usytuowanego w Bobrowicach. Instrukcja została opracowana na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010r. (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.) oraz w oparciu o:

- a) obowiązujące przepisy, Polskie Normy,
 - b) dokumentację techniczną obiektu,
 - c) informacje uzyskane od użytkownika.
1. Celem opracowania jest ustalenie wymagań przeciwpożarowych w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym itp., jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji obiektu, przeznaczonego głównie do celów: działalności statutowej OSP, garażowania pojazdów i przechowywania sprzętu.
 2. Zgodnie z zapisami art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (j. t. Dz. U. z 2016r. poz. 191), zarządca lub użytkownik budynku zapewniając ochronę przeciwpożarową obiektów, obowiązany jest w szczególności :
 - 1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych;
 - 2) wyposażyć budynek, obiekt lub teren w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach;
 - 3) zapewnić konserwacje i naprawy sprzętu oraz urządzeń zgodnie z zasadami i wymaganiami gwarantującymi sprawne i niezawodne ich funkcjonowanie;
 - 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji;
 - 5) przygotować budynek, obiekt lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej;
 - 6) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi;
 - 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.
 3. Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego określa:
 - 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem;
 - 2) wyposażenie w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym;
 - 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
 - 4) sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
 - 5) warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania;
 - 6) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji;
 - 7) zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
 - 8) plany obiektów, obejmujące także ich usytuowanie, oraz terenu przyległego.

Postanowienia Instrukcji obowiązują również pracowników firm i przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą lub wykonujących jakiegokolwiek prace na terenie budynku jak i w jego obrębie. Umowa o wykonanie prac lub najem obiektów (ich części) musi zobowiązywać wykonawców (najemców) do przestrzegania ustaleń wynikających z treści Instrukcji. Wykonawcy ponadto zobowiązani są zapoznać z treścią Instrukcji swoich pracowników, którzy potwierdzają przyjęcie do wiadomości jej postanowień własnoręcznym podpisem. Prezes OSP lub osoba przez niego upoważniona ma prawo i obowiązek kontrolować wykonawców w zakresie realizacji w/w ustaleń i przestrzegania przez ich pracowników postanowień niniejszej Instrukcji.

Rozdział II CHARAKTERYSTYKA POŻAROWO-TECHNICZNA OBIEKTU

1. Nazwa obiektu i lokalizacja.

Budynek Remizy OSP Bobrowice zlokalizowany jest w Bobrowicach przy drodze 287. Budynek remizy jest obiektem wolnostojącym usytuowany w odległościach wymaganych przepisami o ochronie przeciwpożarowej od obiektów sąsiadujących.

2. Dane techniczne.

1) kubatura	- 2308,00 m ³ ;
2) powierzchnia całkowita	- 753,24 m ² ;
3) powierzchnia użytkowa	- 267,76 m ² ;
4) wysokość	- 6,31 m (budynek niski);
5) ilość kondygnacji nadziemnych	- budynek dwukondygnacyjny
niepodpiwniczony;

Przyległa wieża

1) powierzchnia całkowita	- 6,12 m ² ;
2) wysokość	- 11,87 m.

3. Konstrukcja budynku.

- 1) ściany podziemne – grubości 38 cm z bloczków betonowych M- 6, 12x25x38 cm, n a zaprawie cementowej marki 5,0 MPa, od strony zewnętrznej ocieplone styropianem;
- 2) ściany nadziemne – ściany zewnętrzne wykonane z bloczków gazobetonowych gr. 36 cm ocieplone wełną mineralną, ściany wewnętrzne z bloczków gazobetonowych gr. 24 cm;
- 3) stropy – strop nad parterem wykonany z płyt strunobetonowych oparty na poduszce betonowej. Strop nad garażem lekki z płyt Rigips podwieszony do kratownic drewnianych konstrukcji dachu wykonany na ruszcie stalowym o odporności ogniowej EI 30;
- 4) konstrukcja dachu – drewniana, wykonana z kratownic systemowych.

4. Zagospodarowanie budynku.

- 1) przeznaczenie pomieszczeń na poszczególnych kondygnacjach:
 - a) **parter** – miejsca postojowe dla pojazdów pożarniczych, szatnia, pomieszczenia higieniczno – sanitarne, wieża, pomieszczenia gospodarcze i magazynowe.
 - b) **piętro** – pomieszczenia higieniczno – sanitarne, pomieszczenia administracyjne,
- 2) Określenie maksymalnej ilości osób przebywających w budynku:
Przewidywana maksymalna ilość osób w pomieszczeniach remizy straży pożarnej nie przekracza 50 osób, nie przewiduje się pomieszczeń do pracy stałej.

5. Przewidywana wielkość gęstości obciążenia ogniowego i kategoria zagrożenia ludzi.

Budynek użyteczności publicznej, remiza OSP Bobrowice, zakwalifikowana do kategorii zagrożenia życia ludzi **ZL III**. Miejsca postojowe pojazdów pożarniczych przeznaczone na garaż do kategorii **PM**. Dla budynku dwukondygnacyjnego zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi **ZL III** klasę odporności pożarowej zgodnie z § 212 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015r. poz. 1422) można obniżyć o jedną i zakwalifikować do klasy „**D**” odporności pożarowej budynku.

Dla obiektów zakwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi nie zachodzi konieczność obliczania gęstości obciążenia ogniowego. Parametr ten jest istotny dla określenia zagrożenia pożarowego pomieszczeń technicznych i magazynowych. Przyjęto, że wartość gęstości obciążenia ogniowego w tych pomieszczeniach nie przekroczy **500 MJ/m²**.

Poszczególne elementy budowlane należy wykonać w klasie odporności ogniowej co najmniej:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop	ściana zewnętrzna	ściana wewnętrzna	przekrycie dachu
1	2	3	4	5	6	7
„A”	R 240	R 30	RE I 120	E I 120	E I 60	RE 30
„B”	R 120	R 30	RE I 60	E I 60	E I 30	RE 30
„C”	R 60	R 15	RE I 60	E I 30	E I 15	RE 15
„D”	R 30	NRO	RE I 30	E I 30	NRO	NRO
„E”	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

6. Materiały niebezpieczne pożarowo.

Na terenie obiektu nie występują pomieszczenia w których przechowuje się materiały niebezpieczne pożarowo w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719). Nie dopuszcza się składowania tego typu materiałów w budynku oraz w bezpośrednim otoczeniu. Niewielkie ilości środków czystości, zawierających materiały palne mogą być wykorzystywane do prac porządkowych zgodnie z zaleceniami producenta. Materiałów niebezpiecznych pożarowo **nie przechowuje się** w pomieszczeniach piwnicznych, na poddaszach i strychach, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych, jak również na tarasach, balkonach i loggiach.

7. Klatka schodowa .

- 1) w budynku znajduje się jedna klatka schodowa prowadząca z parteru na poziom pierwszego piętra;
- 2) konstrukcja schodów – schody żelbetowe;
- 3) sposób wydzielenia – klatka schodowa nie wymaga wydzielenia pożarowego;
- 4) urządzenia do usuwania dymu – nie występują

8. Instalacje.

Instalacje techniczne stanowiące wyposażenie obiektu zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie Polskimi Normami i „warunkami technicznymi”, w taki sposób, aby nie stanowiły przyczyny powstania i rozprzestrzenienia się pożaru.

Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie powinien być dostosowany do wymagań wynikających z Ustaw i Rozporządzeń dotyczących ochrony przeciwpożarowych i przyjętego scenariusza rozwoju pożaru. W razie powstania pożaru który nie zostanie zauważony i nie zostanie podjęta akcja gaśnicza przez użytkowników nastąpi szybkie rozprzestrzenienie się pożaru na całą strefę pożarową niosąc za sobą całkowite zniszczenie składowanych materiałów i konstrukcji budynku. Zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego będzie polegało na całkowitym wyeliminowaniu źródeł mogących spowodować pożar oraz podjęcie następujących działań:

- a) ograniczenie wyposażenia w niezbędne instalacje i urządzenia elektryczne,
- b) wydzielenie pożarowe garażu poprzez zamontowanie drzwi pożarowych EI 30,
- c) wyposażenie pomieszczeń 1,1; 1,2; 1,5; 2,1; 2,4; 2,2 w autonomiczne czujki dymu,
- d) wyposażenie w gaśnice zgodnie z wymaganiami,
- e) zapewnienie odpowiednich warunków ewakuacji,
- f) zapoznanie użytkowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- g) oznaczenie dróg ewakuacyjnych znakami bezpieczeństwa i ewakuacji.

W przypadku powstania pożaru tylko natychmiastowa akcja gaśnicza podjęta przez pracowników obsługi z użyciem gaśnic zapewnia możliwość ugaszenia pożaru i ograniczenia strat.

1) instalacja elektryczna;

- a) instalacja 220 V, 380 V, oświetlenie ogólne i gniazda wtykowe 220 V,
- b) instalacja oświetlenia ewakuacyjnego,
- c) instalacje teletechniczne,

Główny wyłącznik prądu znajduje się na parterze przy wejściu głównym do budynku.

- 2) ogrzewcza – instalacja centralnego ogrzewania wodnego zasilana przyłączem ciepłowniczym z sąsiedniego budynku GOK.
- 3) gazowa – nie występuje;
- 4) odgromowa – budynek wyposażony w instalację chroniącą od wyładowań atmosferycznych. Obowiązek ten odnosi się do budynków wyszczególnionych w Polskich Normach dotyczących ochrony odgromowej obiektów budowlanych PN - EN 62305 – 1: 2008 Ochrona odgromowa – Część 1: Zasady ogólne. Instalacja piorunochronna powinna być wykonana zgodnie z normami przywołanymi w "warunkach technicznych";
- 5) gaśnicza i zabezpieczająca - w budynku nie występuje konieczność instalowania stałych i półstałych urządzeń gaśniczych.
 - a) hydranty wewnętrzne – nie występują nie są wymagane,
 - b) suche piony – nie występują (nie są wymagane),
 - c) instalacja sygnalizacji alarmu pożarowego – autonomiczne czujki dymu w wybranych pomieszczeniach.

9. Zaopatrzenie wodne – hydrant nadziemny DN 80 umieszczony na zewnętrznej sieci wodociągowej w odległości do 75m od budynku o wydajności 10 dm³/s.

10. Drogi pożarowe.

Droga pożarowa o utwardzonej nawierzchni, umożliwiająca dojazd o każdej porze roku pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej do obiektu budowlanego, powinna być doprowadzona do:

- 1) budynku zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL I lub ZL II;
- 2) budynku należącego do grupy wysokości: średniowysokie, wysokie lub wysokościowe, zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL III, ZL IV lub ZL V. Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku, o którym mowa powyżej w pkt. 1÷2, a w przypadku gdy szerokość budynku jest większa niż 60 m - z jego dwóch stron, przy czym bliższa krawędź drogi pożarowej powinna być oddalona od ściany budynku o 5÷15 m, a pomiędzy tą drogą i ścianą budynku nie powinny występować stałe elementy zagospodarowania terenu o wysokości przekraczającej 3 m lub drzewa.

Dojazd do obiektu zapewnia plac manewrowy z kostki brukowej o szerokości 5m.

11. Ocena zagrożenia wybuchem – w budynku nie występują pomieszczenia i strefy zagrożone wybuchem.

12. Odległości od obiektów sąsiadujących.

Odległość między zewnętrznymi ścianami budynków niebędącymi ścianami oddzielenia przeciwpożarowego, a mającymi na powierzchni większej niż 65% klasę odporności ogniowej (E), nie powinna być mniejsza niż odległość w metrach określona w poniższej tabeli.

Rodzaj budynku oraz dla budynku PM maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej PM Q w MJ/m ²	Rodzaj budynku oraz dla budynku PM maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej PM Q w MJ/m ²				
	ZL	IN	PM		
			Q ≤ 1000	1000 < Q ≤ 4000	Q > 4000
1	2	3	4	5	6
ZL	8	8	8	15	20
IN	8	8	8	15	20
PM Q ≤ 1000	8	8	8	15	20
PM 1000 < Q ≤ 4000	15	15	15	15	20
PM Q > 4000	20	20	20	20	20

Budynek wolnostojący, spełnia wymagania dotyczące odległości od obiektów sąsiadujących.

13. Strefy pożarowe.

Dopuszczalna wielkość strefy pożarowej dla budynków niskich, kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL III wynosi 8000 m².

Powierzchnia strefy pożarowej budynku wynosi 753,24m² i nie została przekroczona. Zgodnie z wymaganiami warunków technicznych dotyczących klasy odporności ogniowej elementów oddzielenia przeciwpożarowego budynek stanowi jedną strefę pożarową.

Dopuszczalne powierzchnie stref pożarowych ZL

Kategoria zagrożenia ludzi	Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej [m ²]			
	W budynku o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	W budynku wielokondygnacyjnym		
		Niskim (N)	Średniowysokim (SW)	Wysokim i wysokościowym (W) i (WW)
ZL I, ZL III, ZL IV, ZL V	10000	8000	5000	2500
ZL II	8000	5000	3500	2000

Strefę pożarową stanowi budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego, bądź też pasami wolnego terenu o szerokości nie mniejszej niż dopuszczalne odległości od innych budynków. Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej w budynku wielokondygnacyjnym niskim (N) wynosi 8000 m².

Jeżeli strefa pożarowa obejmuje podziemną część budynku, nie powinna przekraczać 4000 m². Zmniejszenie dopuszczalnej powierzchni strefy pożarowej nie dotyczy przypadku, gdy wyjścia ewakuacyjne z kondygnacji podziemnej prowadzą bezpośrednio na zewnątrz budynku.

Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej (EI) wymaganą dla tych elementów. Pod pojęciem "**przepust instalacyjny**" należy rozumieć miejsce przejścia instalacji użytkowych stosowanych w budynku przez przegrody, w tym także przewodów wentylacyjnych i klimatyzacyjnych. Wymóg zapewnienia odpowiedniej klasy odporności ogniowej dotyczy zarówno wypełnienia przestrzeni pomiędzy elementem konstrukcji, a przechodzącą instalacją, jak i samej instalacji, w zakresie szczelności pożarowej i izolacyjności cieplnej. Oznacza to, że w przypadku **przewodów wentylacyjnych i klimatyzacyjnych**, poza zapewnieniem wymaganej odporności ogniowej połączenia przewodu z elementem konstrukcji, powinny one być wyposażone w przeciwpożarowe kłapy odcinające o odpowiedniej klasie odporności ogniowej lub alternatywnie - być obudowane elementami o klasie odporności ogniowej (EI) wymaganej dla kłap. (Na podstawie pisma KGPS z dnia 04.09.2003, znak BZ-IV-0262/100/2003). Dopuszcza się nieinstalowanie przepustów dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno sanitarnych.

14. Wymagania pożarowe występujących elementów wykończeniowych .

- 1) Wymagania podstawowe elementów wykończeniowych i wystroju wnętrza:
 - a) w strefach pożarowych ZL stosowanie do wykończenia wnętrza materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione,
 - b) okładziny sufitów oraz sufity podwieszane należy wykonywać z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia - wymaganie to dotyczy wszystkich części budynków,
 - c) palne elementy wystroju wnętrza budynku, przez które lub obok których są prowadzone przewody ogrzewcze, wentylacyjne, dymowe lub spalinowe, powinny być zabezpieczone przed możliwością zapalenia lub zwęglenia;

2) wymagania dodatkowe:

- a) na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione,
- b) na drogach ewakuacyjnych wykonywanie w podłodze podniesionej otworów do wentylacji lub ogrzewania jest zabronione,
- c) w pomieszczeniach przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób stosowanie łatwo zapalnych przegród, stałych elementów wyposażenia i wystroju wnętrz oraz wykładzin podłogowych jest zabronione,
- d) w pomieszczeniach magazynowych oraz w pomieszczeniach z podłogami podniesionymi stosowanie wykładzin podłogowych łatwo zapalnych jest zabronione,
- e) w łazienkach i saunach z piecykami gazowymi oraz termami gazowymi i elektrycznymi dopuszcza się stosowanie okładzin ściennych z materiałów palnych, z tym że odległość tych urządzeń od okładzin powinna wynosić co najmniej 0,3 m.

15. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych.

- 1) **ogrzewanie** – ogrzewanie centralne wodne zasilane przyłączem ciepłowniczym z sąsiedniego budynku;
- 2) **wentylacja** – prowadzenie przez pomieszczenia przewodów wentylacyjnych z materiałów palnych jest zabronione. Palne izolacje termiczne i akustyczne oraz inne palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na zewnętrznej ich powierzchni w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem ognia.

Instalacje wentylacji mechanicznej i klimatyzacji w budynkach, z wyjątkiem budynków jednorodzinnych i rekreacji indywidualnej, powinny spełniać następujące wymagania:

- a) przewody wentylacyjne powinny być wykonane i prowadzone w taki sposób, aby w przypadku pożaru nie oddziaływały siłą większą niż 1 kN na elementy budowlane, a także aby przechodziły przez przegrody w sposób umożliwiający kompensację wydłużeń przewodu,
- b) zamocowania przewodów do elementów budowlanych powinny być wykonane z materiałów niepalnych, zapewniających przejście siły powstającej w przypadku pożaru w czasie nie krótszym niż wymagany dla klasy odporności ogniowej przewodu lub klapy odcinającej,
- c) w przewodach wentylacyjnych nie należy prowadzić innych instalacji,
- d) filtry i tłumiki powinny być zabezpieczone przed przeniesieniem się do ich wnętrza palących się cząstek,
- e) maszynownie wentylacyjne i klimatyzacyjne w budynkach mieszkalnych średniowysokich (SW) i wyższych oraz w innych budynkach o wysokości powyżej dwóch kondygnacji nadziemnych powinny być wydzielone ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 i zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30; nie dotyczy to obudowy urządzeń instalowanych ponad dachem budynku.

Dopuszcza się instalowanie w przewodzie wentylacyjnym nagrzewnic elektrycznych, na paliwo ciekłe lub gazowe, których temperatura powierzchni grzewczych nie przekracza 160°C, pod warunkiem zastosowania ogranicznika temperatury, automatycznie wyłączającego ogrzewanie po osiągnięciu 110°C oraz zabezpieczenia uniemożliwiającego pracę nagrzewnicy bez przepływu powietrza.

Dopuszcza się zainstalowanie w przewodzie wentylacyjnym wentylatorów i urządzeń do uzdatniania powietrza pod warunkiem wykonania ich obudowy o klasie odporności ogniowej EI 60.

Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe

klapy odcinające o klasie odporności ogniowej (EI), równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego, przy czym jeżeli są prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, mogą alternatywnie być obudowane elementami o klasie odporności ogniowej (EI), wymaganej dla klap.

3) instalacja elektryczna;

Instalacja i urządzenia elektryczne, przy zachowaniu przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, przepisów odrębnych dotyczących dostarczania energii, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także wymagań Polskich Norm odnoszących się do tych instalacji i urządzeń, powinny zapewniać:

- a) dostarczanie energii elektrycznej o odpowiednich parametrach technicznych do odbiorników, stosownie do potrzeb użytkowych,
- b) ochronę przed porażeniem prądem elektrycznym, przepięciami łączeniowymi i atmosferycznymi, powstaniem pożaru, wybuchem i innymi szkodami,
- c) ochronę przed emisją drgań i hałasu powyżej dopuszczalnego poziomu oraz przed szkodliwym oddziaływaniem pola elektromagnetycznego.

W instalacjach elektrycznych należy stosować:

- a) złącza instalacji elektrycznej budynku umożliwiające odłączenie od sieci zasilającej i usytuowane w miejscu dostępnym dla dozoru i obsługi oraz zabezpieczone przed uszkodzeniami, wpływami atmosferycznymi, a także ingerencją osób niepowołanych,
- b) oddzielny przewód ochronny i neutralny w obwodach rozdzielczych i odbiorczych,
- c) urządzenia ochronne różnicowoprądowe lub inne środki ochrony przeciwporażeniowej odpowiednie do rodzaju i przeznaczenia budynku bądź jego części,
- d) wyłączniki nadprądowe w obwodach odbiorczych,
- e) zasadę selektywności (wybiórczości) zabezpieczeń,
- f) przeciwpożarowe wyłączniki prądu,
- g) połączenia wyrównawcze główne i miejscowe, łączące przewody ochronne z częściami przewodzącymi innych instalacji i konstrukcji budynku,
- h) zasadę prowadzenia tras przewodów elektrycznych w liniach prostych, równoległych do krawędzi ścian i stropów,
- i) przewody elektryczne z żyłami wykonanymi wyłącznie z miedzi, jeżeli ich przekrój nie przekracza 10 mm^2 ,

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru, należy stosować w strefach pożarowych o kubaturze przekraczającej 1000 m^3 lub zawierających strefy zagrożone wybuchem.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub złącza i odpowiednio oznakowany.

Odcięcie dopływu prądu przeciwpożarowym wyłącznikiem nie może powodować samoczynnego załączenia drugiego źródła energii elektrycznej, w tym zespołu prądotwórczego, z wyjątkiem źródła zasilającego oświetlenie awaryjne, jeżeli występuje ono w budynku.

4) oświetlenie awaryjne

Oświetlenie ewakuacyjne – rodzaj oświetlenia awaryjnego umożliwiający łatwe i pewne wyjście z budynku w czasie zaniku oświetlenia podstawowego.

Oświetlenie bezpieczeństwa – rodzaj oświetlenia awaryjnego umożliwiający bezpieczne dokończenie, a w niektórych wypadkach kontynuację wykonywanych czynności.

Oświetlenie przeszkodowe – oświetlenie służące do uwidocznienia przeszkód wynikających z układu budynku lub drogi komunikacyjnej.

Oświetlenie kierunkowe – oświetlenie służące do wskazania najkrótszej drogi wyjścia na zewnątrz pomieszczenia.

Oświetlenie bezpieczeństwa należy stosować w pomieszczeniach, w których nawet krótkotrwałe wyłączenie oświetlenia podstawowego może spowodować następstwa wymienione powyżej, przy czym czas działania tego oświetlenia powinien być dostosowany do warunków występujących w pomieszczeniu i wynosić nie mniej niż 1 godzinę.

Oświetlenie ewakuacyjne nie jest wymagane w pomieszczeniach, w których oświetlenie bezpieczeństwa spełnia warunek dla oświetlenia ewakuacyjnego które powinno działać przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego, a także wymagania Polskich Norm w tym zakresie.

16. Wymagania dotyczące prawidłowego magazynowania materiałów na terenie obiektu.

1) przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych należy:

- a) wszystkie czynności związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, obróbką, transportem lub składowaniem materiałów niebezpiecznych wykonywać zgodnie z warunkami ochrony przeciwpożarowej określonymi w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, lub według wskazań ich producenta,
- b) utrzymywać ilość materiału niebezpiecznego znajdującego się na stanowisku pracy nie większą niż dobowe zapotrzebowanie lub dobową produkcję, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej,
- c) przechowywać zapas materiałów niebezpiecznych przekraczający wielkość określoną w pkt. „b” w oddzielnym magazynie przystosowanym do takiego celu,
- d) przechowywać materiały niebezpieczne w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania,
- e) przechowywać ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C) wyłącznie w pojemnikach, urządzeniach i instalacjach przystosowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych przed stłuczeniem;

2) podczas przechowywania cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 328,15K (55°C) w budynkach, w strefach pożarowych zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi:

- a) w jednej strefie pożarowej, zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi innej niż ZL IV oraz o przeznaczeniu innym niż handlowo-usługowe, jest dopuszczalne przechowywanie do 10 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 294,15 K (21°C) oraz 50 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu 294,15÷328,15 K (21÷55°C), a w mieszkaniach odpowiednio 5 i 20 dm³ cieczy,
- b) w pomieszczeniach handlowo-usługowych jest dopuszczalne przechowywanie cieczy o temperaturze zapłonu do 328,15 K (55°C) w takiej ilości, że gęstość obciążenia ogniowego stworzona przez te ciecze nie przekroczy 500 MJ/m²,
- c) w pomieszczeniach handlowo-usługowych stanowiących odrębną strefę pożarową jest dopuszczalne przechowywanie cieczy palnych w ilościach większych niż określone w pkt b, pod warunkiem spełniania przez te pomieszczenia wymagań techniczno-budowlanych dotyczących stref pożarowych produkcyjnych i magazynowych,

- d) w pomieszczeniach handlowo-usługowych ciecze palne powinny być przechowywane w szczelnych naczyniach, zabezpieczonych przed stłuczeniem, a ich sprzedaż należy prowadzić bez rozlewania;
- 3) materiały niebezpieczne pożarowe nie powinny być przechowywane w pomieszczeniach piwnicznych, na poddaszach i strychach, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych, jak również na tarasach, balkonach i loggiach;
- 4) w strefie pożarowej, obejmującej tymczasowy obiekt budowlany lub teren, określanej tak jak strefa pożarowa składowiska, dopuszcza się użytkowanie nie więcej niż 2 butli z gazem płynnym, o zawartości gazu do 11 kg każda, przy czym ograniczenie to nie dotyczy butli turystycznych o zawartości gazu do 5 kg.

17. Wymagania dla garaży.

Garaż o powierzchni 135,08 m² oddzielono drzwiami przeciwpożarowymi o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30. W garażu zamkniętym, znajdującym się w budynku ZL, odległość w pionie między wrotami garażu a oknami tego budynku powinna wynosić co najmniej 1,5 m. Odległość ta może wynosić 1,1 m, jeżeli wykonano nad wjazdem do garażu daszek z materiałów niepalnych o wysięgu co najmniej 0,6 m od lica ściany, wysunięty obustronnie 0,8 m poza boczne krawędzie wrót garażu, lub jeżeli wrota garażu są cofnięte o 0,8 m od lica ściany. Jednocześnie odległość wrót garażu wbudowanego lub przybudowanego od najbliższej krawędzi okien pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w tym samym budynku nie może być mniejsza niż 1,5 m w rzucie poziomym.

Rozdział III

ZAPOBIEGANIE MOŻLIWOŚCIOM POWSTANIA POŻARU, CZYNNOŚCI ZABRONIONE I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPÓŻAROWEJ

1. Czynności zabronione w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Do podstawowych obowiązków wszystkich użytkowników przebywających w budynku należy zapobieganie możliwości powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia. W tym celu konieczne jest przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych oraz budowlanych, a w szczególności postanowień zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz.719 z późn. zm.). W czasie eksploatacji obiektu należy stosować zasady profilaktyki pożarowej, ograniczając w ten sposób możliwość powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów, a także zapewnić środki ratownicze na wypadek powstania pożaru.

- 1) wymagany poziom bezpieczeństwa pożarowego należy zapewnić poprzez:
- a) zapewnienie ogólnych warunków ochrony przeciwpożarowej,
 - b) zapewnienie warunków ewakuacji osób i mienia,
 - c) utrzymanie prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń,
 - d) właściwego składowania i przechowywania materiałów palnych,
 - e) wyposażenie obiektu w podręczny sprzęt gaśniczy,
 - f) prowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych zgodnie z wytycznymi niniejszej instrukcji.
- 2) charakterystyczne czynniki wpływające na zagrożenie pożarowe w obiektach to:
- a) brak podziału obiektu na strefy pożarowe elementami oddzielenia przeciwpożarowego,
 - b) brak wydzielenia pożarowego i instalacji oddymiającej klatek schodowych (w obiektach gdzie jest to wymagane),

- c) stosowanie materiałów palnych do dekoracji i wykończenia wnętrz,
- d) magazynowanie w pomieszczeniach nadmiernej ilości materiałów palnych, składowanie niezgodnie z zasadami,
- e) zmniejszanie szerokości dróg ewakuacyjnych poniżej określonych wymagań, zamykanie drzwi ewakuacyjnych uniemożliwiające ich natychmiastowe otwarcie,
- f) niewłaściwa eksploatacja oraz nieterminowe przeglądy instalacji elektrycznych,
- g) przebywanie w obiektach większej ilości osób niż dopuszczalna,
- h) palenie tytoniu i używanie otwartego ognia w miejscach do tego nie przeznaczonych,
- i) wykonywanie innych czynności które mogą spowodować pożar lub inne miejscowe zagrożenie.

2. W obiekcie oraz na terenie przyległym do niego jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenienie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

W obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie następujących czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenienie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

- 1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów występujących:
 - a) w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania określone w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203),
 - b) w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo;
- 2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;
- 3) garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu;
- 4) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze;
- 5) rozpalanie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużla lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów;
- 6) składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;
- 7) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
- 8) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:

- a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),
 - b) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;
- 9) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;
 - 10) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
 - 11) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;
 - 12) składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
 - 13) przechowywanie pełnych, niepełnych i opróżnionych butli przeznaczonych do gazów palnych na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz w piwnicach;
 - 14) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
 - 15) blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
 - 16) lokalizowanie elementów wystroju wewnątrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;
 - 17) wykorzystywanie drogi ewakuacyjnej z sali widowiskowej lub innej o podobnym przeznaczeniu, w której następuje jednoczesna wymiana publiczności lub użytkowników, jako miejsca oczekiwania na wejście do tej sali;
- 18) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
- a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - b) przeciwwybuchowych urządzeń odciążających,
 - c) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - d) urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - e) wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
 - f) wyłączników i tablic rozdzielnicy prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
 - g) krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz mieszkania lub pomieszczenia;
- 19) napełnianie gazem płynnym butli na stacjach paliw, stacjach gazu płynnego i w innych obiektach nieprzeznaczonych do tego celu;
 - 20) dystrybucja i przeładunek ropy naftowej i produktów naftowych w obiektach i na terenach nieprzeznaczonych do tego celu;
 - 21) składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektów związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem:

- a) nieprzekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu,
- b) zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych,
- c) nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe,
- d) zachowania minimalnej odległości 5 m od drogi pożarowej.

3. Potencjalne źródła powstania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania.

Do potencjalnych źródeł powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów należy zaliczyć:

- 1) urządzenia i osprzęt instalacji elektrycznej usytuowany w niewłaściwej odległości od materiałów palnych;
- 2) stany awaryjne urządzenia i osprzętu instalacji elektrycznej, technicznej i komputerowej;
- 3) zaproszenie ognia, najbardziej niebezpieczne w pomieszczeniach, magazynowych i technicznych;
- 4) używanie otwartego ognia i palenie tytoniu w miejscach do tego nie przeznaczonych;
- 5) zaproszenie ognia w czasie prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym;
- 6) stosowanie materiałów łatwo zapalnych niezgodnie ze wskazaniem producenta;
- 7) użytkowanie urządzeń grzewczych (piecyki, czajniki) bez właściwego zabezpieczenia i wymaganego zezwolenia;
- 8) zwarcia w instalacji elektrycznej na skutek przeciążeń instalacji, starzenia się izolacji, zużycia gniazd, wyłączników, opraw instalacji elektrycznej, pęknięcia żarówek;
- 9) prowizoryczne naprawy osprzętu instalacji elektrycznej i podłączenia do tablic rozdzielczych;
- 10) niewłaściwe składowanie materiałów i stosowanie cieczy palnych (niebezpiecznych pożarowo) niezgodnie z warunkami bezpieczeństwa, określonymi przez producenta czy dystrybutora;
- 11) pozostawienie włączonych odbiorników energii elektrycznej po zakończeniu pracy;
- 12) wyładowania atmosferyczne;
- 13) podpalenia.

4. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru.

Identyfikacja potencjalnych źródeł powstania pożaru mogących wystąpić w obiektach pozwala ustalić zasady profilaktyki pożarowej dla tych źródeł. W obiekcie i na terenie przyległym należy:

- 1) zabronić składowania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5m od:
 - a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100° C,
 - b) linii kablowych o napięciu powyżej 1kV, przewodów uziemiających, czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V.;
- 2) nie dopuszczać do przegrzania się instalacji teletechnicznych, komputerowych, stosować odpowiednie wielkości zabezpieczeń obwodów elektrycznych itp.;
- 3) zabronić używania ognia otwartego w pomieszczeniach, magazynowych, technicznych oraz kontrolować przestrzeganie zakazu palenia tytoniu;
- 4) prace niebezpieczne pożarowo prowadzić zgodnie z wytycznymi zawartymi w instrukcji;
- 5) zabronić stosowania środków chemicznych łatwopalnych, past łatwopalnych niezgodnie z instrukcją stosowania tych środków. Materiały te składować zgodnie z wymaganiami producenta. Każdorazowo przeszkolić osoby użytkujące środki łatwopalne, utrzymywać ilości tych materiałów na stanowisku pracy nie przekraczające dobowe zapotrzebowanie.

Przechowywać zapas materiałów niebezpiecznych przekraczający wielkość dobową w oddzielnym magazynie przystosowanym do takiego celu;

- 6) zabronić użytkowania grzejników, piecyków bez pisemnego zezwolenia;
- 7) zobowiązać konserwatora instalacji elektrycznej do prowadzenia przeglądu stanu technicznego osprzętu instalacji elektrycznej. Na bieżąco prowadzić badania okresowe stanu izolacji przewodów elektrycznych i odgromowych;
- 8) zabronić wszelkich napraw instalacji przez osoby nieuprawnione, zabezpieczyć tablice rozdzielcze przed dostępem osób niepowołanych;
- 9) zabronić zmywania podłóg i innych powierzchni cieczami palnymi takimi jak benzyna, rozpuszczalniki;
- 10) zabronić wrzucania niedopałków papierosów czy zapalek do koszy przeznaczonych do składowania śmieci, odpadków;
- 11) wyznaczyć odpowiednie miejsca składowania materiałów zanieczyszczonych olejami i tłuszczami, odpadów medycznych i po zakończeniu pracy usuwać z pomieszczeń;
- 12) ciecze palne oraz materiały niebezpieczne przechowywać i stosować zgodnie z wytycznymi producenta, przechowywać materiały niebezpieczne w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania;
- 13) zobowiązać strażaków do wyłączania odbiorników prądu elektrycznego po zakończeniu pracy, wprowadzić nadzór nad przestrzeganiem tego polecenia;
- 14) zobowiązać strażaków lub ochronę obiektu do okresowego sprawdzania i nadzoru pomieszczeń w zakresie przebywania osób niepowołanych;
- 15) wyznaczyć i oznakować miejsca palenia tytoniu.

5. Drogi rozprzestrzeniania się pożaru.

Pożar to niekontrolowany proces spalania, występujący w miejscu do tego nieprzeznaczonym, rozprzestrzeniający się w sposób niekontrolowany, powodujący zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt oraz straty materialne.

Statystyki pożarowe wskazują, że najczęstszą przyczyną śmierci podczas pożaru nie są płomienie powodujące poparzenie a zatrucie toksycznymi gazami pożarowymi. Wykorzystywane do wystroju wnętrz materiały palne zawierają związki chemiczne, które w procesie spalania lub podczas termicznego rozkładu tworzą toksyczne substancje niebezpieczne dla życia i zdrowia ludzi. Zasadniczy wpływ na szybkość rozprzestrzeniania się pożaru ma stopień palności materiałów znajdujących się w budynku oraz ich ilość. Rozprzestrzenianie się pożaru może odbywać swobodnie po całym budynku poprzez palne elementy wykończenia i wystroju wnętrz, systemy instalacji użytkowych np.: wentylacyjnej, elektrycznej itp.

Rozprzestrzenianie się pożaru może następować poprzez:

- 1) konwekcję (unoszenie) – przemieszczanie się energii cieplnej za pośrednictwem cząstek powietrza i zawartych w nich składników (iskry, ogień lotny);
- 2) przewodzenie – przemieszczanie się energii cieplnej polegające na postępującym nagrzewaniu w wyniku różnicy temperatur kolejnych części materiałów znajdujących się w strefie pożaru;
- 3) promieniowanie – przenoszenie ciepła poprzez falę elektromagnetyczną na sąsiednie materiały palne, które ogrzane do temperatury zapalenia, zapalają się samoistnie.

Oprócz rozprzestrzeniania się ognia, istotne jest również przenikanie do pomieszczeń dymu i gazów pożarowych poprzez:

- 1) otwarte drogi komunikacyjne;
- 2) nie zabezpieczone przejścia instalacyjne rur, przewodów i instalacji;
- 3) przewody wentylacyjne.

Na możliwość i prędkość rozprzestrzeniania się pożaru w obiektach wpływają następujące czynniki:

- a) stopień palności wyposażenia pomieszczeń,
- b) zachowanie wymaganej odporności ogniowej elementów konstrukcyjnych budynków,
- c) zachowanie wymaganych wielkości stref pożarowych,
- d) stosowanie wymaganych oddzieleń pożarowych, obudowywanie i zamykanie klatek schodowych,
- e) ilość zgromadzonych w pomieszczeniach materiałów palnych oraz sposób ich składowania,
- f) sprawność środków alarmowania i łączności oraz sprzętu i urządzeń gaśniczych,
- g) kierowanie akcją gaśniczą, sposób postępowania w razie powstania pożaru,
- h) utrudnienie szybkiego dojazdu i dostępu do obiektu jednostek straży pożarnej,
- i) brak oznakowania urządzeń przeciwpożarowych, sprzętu gaśniczego, głównych wyłączników prądu i innych instalacji w obiektach.

Rozdział IV

ZADANIA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ

Na podstawie **Art. 3. 1.** Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, osoba fizyczna, osoba prawna, organizacja lub instytucja korzystające ze środowiska, budynku, obiektu lub terenu są obowiązane zabezpieczyć je przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem. Aby warunek ten był realizowany niezbędnym jest określenie dla wszystkich osób, przebywających w obiekcie obowiązków i odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego obiektu. Należy zaznaczyć, że zakres obowiązków służbowych poszczególnych strażaków, poza określeniem charakteru pracy zawiera także obowiązek dbałości o bezpieczeństwo (w tym również przeciwpożarowe) obiektu na zajmowanym stanowisku pracy.

1. Obowiązki strażaków.

Wszyscy użytkownicy bez względu na zajmowane stanowisko ponoszą odpowiedzialność za wykonanie następujących przedsięwzięć w zakresie ochrony przeciwpożarowej:

- 1) znajomość zagrożenia pożarowego na zajmowanym stanowisku pracy oraz przeciwdziałanie możliwości powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub innego zagrożenia;
- 2) znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia, znajomość rozmieszczeniu podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych, a także umiejętność jego użycia;
- 3) znajomość warunków przeprowadzania bezpiecznej ewakuacji osób i mienia, udział w akcji gaśniczo-ratowniczej przez podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją;
- 4) udział w szkoleniach i ćwiczeniach przeciwpożarowych;
- 5) niezwłoczne zgłaszanie usterek mogących spowodować pożar osobom kompetentnym do ich usunięcia, przestrzeganie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych i instrukcji bezpieczeństwa pożarowego w obszarze zajmowanego stanowiska.

Odpowiedzialność za ochronę przeciwpożarową w budynku ponosi Prezes Zarządu OSP, który zgodnie z zapisami zawartymi w Ustawie o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.), odpowiada za bezpieczeństwo pożarowe obiektów i osób w nim przebywających. Wykonując swoje obowiązki poprzez podległych pracowników Prezes ma prawo scedować część odpowiedzialności i związane z tym obowiązki służbowe na strażaka niższego szczebla lub stosowne służby. Zakres kompetencji w tym przypadku powinien być jednoznacznie sprecyzowany w zakresie obowiązków służbowych strażaka i zgodny z aktualnymi rozwiązaniami organizacyjnymi i personalnymi.

2. Obowiązki właściciela – Prezesa OSP.

Właściciel – użytkownik zapewniając ochronę przeciwpożarową szczególności odpowiada za:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie przeciwpożarowej przez wszystkich pracowników;
- 2) wydawanie poleceń mających na celu usunięcie technicznych usterek zagrażających bezpieczeństwu pożarowemu obiektu;
- 3) planowanie oraz organizacja remontów, adaptacji i bieżącej konserwacji urządzeń i instalacji w budynku z uwzględnieniem zasad i potrzeb ochrony przeciwpożarowej;
- 4) kierowanie akcją gaśniczo-ratowniczą lub ewakuacyjną po powstaniu w budynku pożaru lub innego zagrożenia do czasu przybycia jednostek ratowniczych;
- 5) współpracę pracowników z jednostkami ratowniczymi przybyłymi z zewnątrz w zakresie gaszenia pożarów, usuwania zagrożeń oraz prowadzenia ewakuacji osób i mienia;
- 6) wyposażenie obiektów w sprzęt ratowniczy i pożarniczy oraz środki gaśnicze;
- 7) przygotowanie pomieszczeń w obiektach do prowadzenia działań gaśniczo-ratowniczych;
- 8) uwzględnienie w programach szkoleń zawodowych tematyki ochrony przeciwpożarowej.

3. Właściciel – użytkownik jest obowiązany przekazywać strażakom informacje o:

- 1) zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w zakładzie pracy, na poszczególnych stanowiskach pracy i przy wykonywanych pracach, w tym o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu pracowników;
- 2) działaniach ochronnych i zapobiegawczych podjętych w celu wyeliminowania lub ograniczenia zagrożeń, o których mowa w pkt 1;
- 3) strażakach wyznaczonych do:
 - a) udzielania pierwszej pomocy,
 - b) wykonywania działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników.
- 4) informacja o strażakach, o których mowa w pkt. 3), obejmuje:
 - a) imię i nazwisko;
 - b) miejsce wykonywania pracy;
 - c) numer telefonu służbowego lub innego środka komunikacji elektronicznej.

Rozdział V

SPOSOBY PODDAWANIA PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM INSTALACJI, SPRZĘTU PRZECIWOŻAROWEGO I GAŚNIC

Badania instalacji elektrycznych niskiego napięcia oraz zasilanych przez nie urządzeń elektrycznych stanowią podstawę do podjęcia decyzji o przekazaniu instalacji i urządzeń elektrycznych do eksploatacji, o przedłużeniu okresu eksploatacji lub o konieczności dokonania odpowiednich napraw i remontów lub wycofania z eksploatacji.

Szczegółowe wymagania odnośnie do oględzin i prób instalacji elektrycznych przy badaniach odbiorczych określa norma PN -IEC 60364-6-61:2000, odnośnie do instalacji piorunochronnych norma PN-86-92/E-05003 i norma PN -IEC 61024-1:2001, a w odniesieniu do urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV nieobowiązująca norma PN-E-04700:1998.

Badania eksploatacyjne okresowe (ochronne) mają na celu sprawdzenie, czy stan techniczny instalacji lub urządzeń elektrycznych w trakcie eksploatacji nie uległ pogorszeniu w stopniu stwarzającym zagrożenie dla ich dalszego bezpiecznego użytkowania. Okresowe sprawdzanie i próby instalacji oraz urządzeń elektrycznych powinny dać odpowiedź na pytanie, czy wymagania stawiane instalacji (urządzeniu) są zachowane w czasie ich użytkowania.

1. Zakres badań okresowych instalacji elektrycznej.

Okresowe sprawdzanie i próby powinny obejmować co najmniej:

- 1) oględziny dotyczące ochrony przed dotykiem bezpośrednim i ochrony przeciwporażeniowej;
- 2) pomiary rezystancji izolacji;
- 3) badania ciągłości przewodów ochronnych;
- 4) badania ochrony przed dotykiem pośrednim;
- 5) próby działania urządzeń różnicowoprądowych.

Ponadto należy oznakować główny wyłącznik prądu, oraz opisać jego pozycje załączania i wyłączania, jak również oznakować wszystkie obwody na tablicy rozdzielczej prądu.

2. Czasookresy pomiarów eksploatacyjnych instalacji i urządzeń elektrycznych.

Aktualnie obowiązującym aktem prawnym wprowadzającym wymóg przeprowadzania badań okresowych w odstępach nie dłuższych niż 5-letnich jest Ustawa "Prawo Budowlane".

Racjonalne wymagania dotyczące czasookresów badań eksploatacyjnych urządzeń i instalacji elektrycznych określają "Wytyczne wykonywania badań okresowych." opracowane przez COBR "Elektromontaż" w 1999r.

Podane w poniższej tabeli zalecenia uwzględniają zarówno wymagania nowego Prawa Budowlanego, jak i wpływ warunków środowiskowych.

Lp.	Rodzaj pomieszczenia	Okres czasu pomiędzy sprawdzaniami	
		rezystancji izolacji	skuteczności ochrony przeciwporażeniowej
6.	Zagrożone pożarem	nie rzadziej niż co 1 rok	nie rzadziej niż co 5 lat
7.	Stwarzające zagrożenie dla ludzi (ZL I, ZL II, ZL III, ZL V)	nie rzadziej niż co 1 rok	nie rzadziej niż co 5 lat

Czasokresów określonych w tabeli nie należy traktować jako wymagań obowiązujących, a jedynie jako zalecenia. Można jednak uznać, że określone w ten sposób zasady przeprowadzania pomiarów eksploatacyjnych spełniają zasady wiedzy technicznej i jako takie mogą być dopuszczone do stosowania przez obowiązujące "Prawo Budowlane". Należy zwrócić uwagę, że nowo ustanowiona norma PN-EN 50110-1:2001 nie określa szczegółowo czasokresów badań okresowych ograniczając swe zalecenia do stwierdzenia, że przeglądy urządzeń elektrycznych (obejmujące oględziny i pomiary) powinny być wykonywane w określonych odstępach czasu. Również norma PN-IEC 60364-6-61:2000 podaje pewne ogólne wymagania dotyczące przeprowadzania sprawdzenia okresowego instalacji elektrycznych w ciągu najkrótszego okresu czasu, jaki wynika z charakteru instalacji i środowiskowych warunków eksploatacji.

3. Przewody dymowe i wentylacyjne:

- 1) kontrola sprawności technicznej - co najmniej raz w roku;
- 2) czyszczenie przewodów dymowych i spalinowych od palenisk opalanych paliwem stałym – co najmniej raz w kwartale,
- 3) czyszczenie przewodów dymowych i spalinowych od palenisk opalanych paliwem płynnym, lub gazowym - co najmniej raz na 6 miesięcy;

Kontrole stanu technicznego przewodów kominowych oraz ich czyszczenie powinny przeprowadzać osoby posiadające kwalifikacje zawodowe potwierdzone przez Izbę Rzemieślniczą bądź Cech zawodowy. Osoby te powinny dokumentować przeprowadzone prace wpisami do książki kontroli kominiarskiej. Przewody wentylacyjne - usuwanie zanieczyszczeń co najmniej raz w roku.

4. Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice.

Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w:

- 1) Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
- 2) dokumentacji techniczno – ruchowej oraz instrukcji obsługi.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzone w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta nie rzadziej niż raz w roku.

Do prowadzenia skutecznych działań ratowniczo - gaśniczych związanych ze zwalczaniem pożarów niezbędne jest posiadanie wiedzy o procesie spalania, gdyż tylko ona pozwala na wszechstronną ocenę elementów, jakie składają się na szeroko rozumiane zjawisko spalania w czasie trwania pożaru. Spalanie to reakcja chemiczna przebiegająca pomiędzy materiałem palnym lub paliwem a utleniaczem, z wydzieleniem ciepła i światła oraz lotnych produktów spalania. Paliwa i utleniacze mogą występować w trzech stanach skupienia: gazowym, ciekłym i stałym. Z pożarem związane są zawsze trzy podstawowe czynniki: materiał palny, ciepło (bodziec energetyczny) i utleniacz. Działanie środków gaśniczych polega na chłodzeniu materiału palnego, bądź na odcięciu dostępu tlenu, lub przerwaniu reakcji spalania w wyniku antykatalizy. Mechanizm gaśniczy poszczególnych środków gaśniczych zależy od rodzaju środka użytego do gaszenia pożaru. Do podręcznego sprzętu gaśniczego zalicza się: gaśnice przenośne i przewoźne, koce gaśnicze. Podręczny sprzęt gaśniczy służy do gaszenia pożaru w pierwszej fazie rozwoju.

5. Rozmieszczenie podręcznego sprzętu gaśniczego.

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypada, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:

- 1) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:
 - a) zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
 - b) produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
 - c) zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem;
- 2) na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej niewymienionej w pkt 1, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.
- 3) ze względu na wielkość powierzchni wymagana ilość środka gaśniczego powinna wynosić: budynek o powierzchni 753,24 m² – **masa środka gaśniczego 16 kg** ;
- 4) rozmieszczenie gaśnic z uwzględnieniem zasad rozmieszczania podręcznego sprzętu gaśniczego, funkcji i powierzchni obiektu:

Parter:

- a) garaż - gaśnica proszkowa GP 4 – 2 szt ,
 - b) korytarz parter - gaśnica proszkowa GP 4 – 1 szt ,
 - c) korytarz piętro - gaśnica proszkowa GP 4 – 1 szt ,
- 3) przy rozmieszczaniu sprzętu w obiekcie należy stosować następujące zasady:
- a) sprzęt powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach, przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń,
 - b) oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu powinno być zgodne z Polskimi Normami PN - EN ISO 7010: 2012,
 - c) do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
 - d) sprzęt należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
 - e) odległość dojścia do sprzętu nie powinna być większa niż 30 m .
 - 5) Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia niżej wymienionych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie.

GRUPY POŻARÓW

A	materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli
B	cieczy i materiałów stałych topiących się
C	gazów
D	metali;
F	tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych

6. Zasady użycia sprzętu gaśniczego.

Gaśnice proszkowe;

Gaśnice proszkowe cechuje wysoka skuteczność gaśnicza, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu antykatalitycznym (przerywającym) proces spalania będący reakcją chemiczną. Proszki przeznaczone są do gaszenia pożarów grupy A, B, C (drewna, papieru, tkanin, cieczy, gazów palnych oraz urządzeń elektrycznych pod napięciem). Gaśnice proszkowe stosuje się

przede wszystkim tam, gdzie zachodzi obawa uszkodzenia materiałów i urządzeń szczególnie cennych, które przy stosowaniu innych środków gaśniczych, a zwłaszcza wody i piany mogą ulec zniszczeniu. Ograniczenie stosowania proszków ma miejsce przede wszystkim w aparaturze i urządzeniach precyzyjnych, ponieważ proszek może spowodować zatarcie elementów ruchomych. Ze względu na wysokie ciśnienie robocze gaśnic, mają one zdolność do zasięgu rzutu strumienia proszku na odległość 5-8m. Mogą być eksploatowane w temperaturach od -26°C do 30°C .

Sposób użycia gaśnicy proszkowej:

- a) zdjęć gaśnicę z wieszaka, ustawić na ziemi skierować prądownicę w kierunku ognia,
- b) wyciągnąć zawleczkę zabezpieczającą,
- c) nacisnąć dźwignię zaworu,
- d) prowadzić działania gaśnicze do ugaszenia pożaru lub wyczerpania zapasu proszku.

Zabrania się używania gaśnicy proszkowej do gaszenia palącej się odzieży na człowieku

Rozdział VI WYTYCZNE PRZEPROWADZENIA EWAKUACJI.

1. Warunki ewakuacji.

Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie, powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem. Warunki ewakuacji należy dostosować do liczby, stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające na:

- 1) zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
- 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
- 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielen dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;
- 4) zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu;
- 5) zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi;
- 6) zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy w budynkach, dla których jest on wymagany;
- 7) odpowiednie warunki ewakuacji określają przepisy techniczno-budowlane;
- 8) bezpieczną ewakuację z budynku zapewnia się poprzez:
 - a) zachowanie warunków techniczno - budowlanych, określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690 z późn. zm.);
 - b) ustalenie przedsięwzięć organizacyjnych przeprowadzenia ewakuacji.

2. Wymagania ewakuacyjne dla pomieszczeń.

Wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne powinny być zamykane drzwiami.

Określając wymaganą szerokość i liczbę przejść, wyjść oraz dróg ewakuacyjnych w budynku, w którym z przeznaczenia i sposobu zagospodarowania pomieszczeń nie wynika

jednoznacznie maksymalna liczba ich użytkowników, liczbę tę należy przyjmować na podstawie zawartych w "warunkach technicznych" następujących wskaźników powierzchni użytkowej, dla:

- 1) sal konferencyjnych, lokali gastronomiczno-rozrywkowych, poczekalni, holi, świetlic itp. - 1 m²/osobę,
- 2) pomieszczeń handlowo-usługowych - 4 m²/osobę,
- 3) pomieszczeń administracyjno-biurowych - 5 m²/osobę,
- 4) archiwów, bibliotek itp. - 7 m²/osobę,
- 5) magazynów - 30 m²/osobę.

W pomieszczeniach, od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku, powinno być zapewnione przejście, zwane dalej "przejściem ewakuacyjnym". Dopuszczalna długość przejścia zależy od rodzaju strefy pożarowej. Wpływ mają tutaj następujące czynniki: przeznaczenie i sposób użytkowania budynku lub jego części, stanowiącej odrębną strefę pożarową (ZL, PM, IN), liczba kondygnacji, gęstość obciążenia ogniowego (w strefach PM), zagrożenie wybuchem, wysokość pomieszczenia (jeżeli przekracza 5 m), rodzaj zastosowanych urządzeń przeciwpożarowych.

Dopuszczalna długość przejścia ewakuacyjnego w strefach ZL wynosi - 40 m.

Przejście ewakuacyjne może prowadzić łącznie tylko przez trzy pomieszczenia. W takim wypadku wymagania w zakresie klasy odporności ogniowej nie dotyczą ścianek działowych oddzielających od siebie te pomieszczenia. Długość przejścia określa się jako sumę przejść w poszczególnych pomieszczeniach. Przejście ewakuacyjne z innego pomieszczenia może prowadzić przez pomieszczenie zagrożone wybuchem, ale tylko wówczas kiedy obydwie pomieszczenia są powiązane funkcjonalnie.

3. Wyjścia ewakuacyjne.

Każde pomieszczenie przeznaczone do jednoczesnego przebywania w nim ponad 50 osób lub o powierzchni ponad 300 m², powinno mieć co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne oddalone od siebie o co najmniej 5 m.

Łączną szerokość drzwi w świetle, stanowiących wyjścia ewakuacyjne z pomieszczenia, należy obliczać według zasad ogólnych, proporcjonalnie do liczby osób mogących w nim równocześnie przebywać.

Łączną szerokość drzwi w świetle stanowiących wyjścia ewakuacyjne z pomieszczenia należy obecnie obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać w nim równocześnie, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi w świetle ościeżnicy powinna wynosić 0,9 m, a w przypadku drzwi służących do ewakuacji do 3 osób - 0,8 m.

Szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku, a także szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej z klatki schodowej, prowadzących na zewnątrz budynku lub do innej strefy pożarowej powinna być nie mniejsza niż **wymagana minimalna szerokość użytkowa biegu klatki schodowej**, z zachowaniem zasady dostosowania szerokości drzwi do liczby osób (co najmniej 0,6 m na 100 osób).

Drzwi rozsuwane - mogą stanowić wyjścia na drogi ewakuacyjne, a także być stosowane na drogach ewakuacyjnych, jeżeli są przeznaczone nie tylko do celów ewakuacji, a ich konstrukcja zapewnia:

- 1) otwieranie automatyczne i ręczne bez możliwości ich blokowania,
- 2) samoczynne ich rozsuniecie i pozostanie w pozycji otwartej w razie pożaru lub awarii drzwi.

Stosowanie drzwi rozsuwanych spełniających wyżej wymienione wymagania dopuszcza się także w wyjściu ewakuacyjnym z budynku.

Drzwi rozsuwane, stosowane na drogach ewakuacyjnych, a także stanowiące wyjście ewakuacyjne z budynku, powinny posiadać odpowiedni certyfikat dopuszczenia do tych celów, określający rozwiązanie zapewniające realizację opisanych powyżej wymogów. Obowiązkowej ocenie systemu zgodności przy udziale notyfikowanej jednostki certyfikującej, zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej (1999/93/WE), podlegają zamki i okucia do otworowych elementów przeciwpożarowych i ewakuacyjnych.

Spełnienie warunku wymienionego w pkt. 2 zapewnia system sygnalizacji pożarowej, dozoru powierzonej powierzchni całego obiektu. Stosowanie rozwiązań powodujących rozsuniecie drzwi w razie pożaru, w przypadku pojawienia się czynnika uruchamiającego sygnalizację pożarową tylko w sąsiedztwie tych drzwi, bądź w innej ograniczonej przestrzeni, ze względu na bezpieczeństwo osób przebywających w innych częściach budynku jest niedopuszczalne. W przypadku braku możliwości spełnienia warunku samoczynnego rozsunienia drzwi na drodze ewakuacyjnej w razie pożaru, powinno być zapewnione inne wyjście ewakuacyjne. (Na podstawie pisma KGPS z dnia 05.05.2004, znak BZ-IV-0262/52/2004).

Wysokość drzwi, stanowiących wyjście ewakuacyjne lub zabudowanych na drodze ewakuacyjnej, powinna wynosić co najmniej 2,0 m w świetle ościeżnicy.

4. Poziome i pionowe drogi ewakuacyjne.

Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla ścian wewnętrznych, tj. nie mniejszą niż EI 30, a w budynku wyposażonym w stałe urządzenie gaśnicze wodne - EI 15.

Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m.

W każdym przypadku wymagane jest obecnie, aby skrzydła drzwi stanowiących wyjście na drogę ewakuacyjną po ich całkowitym otwarciu, nie zmniejszały wymaganej szerokości tej drogi. Zwrócić należy uwagę, podobnie jak przy szerokości drzwi stanowiących wyjścia ewakuacyjne, na zmianę metody ustalania minimalnej szerokości poziomych dróg ewakuacyjnych - ze wskaźnikowej na proporcjonalną.

Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, przy czym dopuszcza się obecnie możliwość lokalnego obniżenia, ale tylko do 2,0 m i pod warunkiem, że długość obniżonego odcinka drogi nie będzie większa niż 1,5 m.

Korytarze stanowiące drogę ewakuacyjną w strefach pożarowych ZL powinny być podzielone na odcinki nie dłuższe niż 50 m przy zastosowaniu przegród z drzwiami dymoszczelnymi lub innych urządzeń technicznych zapobiegających rozprzestrzenianiu się dymu. Wymaganie to nie dotyczy budynków i pomieszczeń przeznaczonych do zakwaterowania osób osadzonych.

5. Dojścia ewakuacyjne.

Dojście ewakuacyjne jest to droga, jaką musi przebyć człowiek od wyjścia z pomieszczenia na drogę ewakuacyjną, do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku, a więc do miejsca bezpiecznego, gdzie nie będzie on narażony na możliwość oddziaływania pożaru (ognia, dymu). Dopuszczalna długość dojścia ewakuacyjnego w strefie pożarowej ZL III wynosi 30 m.

5. Znaki bezpieczeństwa ewakuacyjne i pożarowe.

Przy ustalaniu rodzaju i rozmieszczenia znaków bezpieczeństwa i ewakuacyjnych w obiekcie uwzględniono, charakter zagrożenia pożarowego, rozwiązania budowlano-instalacyjne obiektu, a także sposoby zagospodarowania powierzchni i pomieszczeń.

Ilość rozmieszczonych tablic jest wielkością minimalną, niezbędną do prawidłowego oznakowania obiektu, a jeżeli powstanie potrzeba rozszerzenia zakresu i rodzaju oznakowania - należy przeprowadzić to zgodnie z zapisami polskich norm. **Norma PN-ISO 3864-1:2006** Symbole graficzne. Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa. Określa zasady

projektowania znaków bezpieczeństwa stosowanych w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej.

Wprowadzenie normy *PN-EN ISO 7010:2012 Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa Zarejestrowane znaki bezpieczeństwa*, nie skutkuje obowiązkiem wymiany dotychczas stosowanych w zakładzie czy innej instytucji znaków spełniających wymagania normy PN-EN ISO 7010:2006, czy nawet wcześniejszej PN-N-01256:1992.

Gaśnica

Drzwi przeciwpożarowe

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu

Norma PN-EN ISO 7010:2012

Symbole graficzne. Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa. Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej.

Nr	Znak ewakuacyjny	Nazwa znaku ewakuacyjnego	Znaczenie
1		Strzałki kierunkowe	Znak wskazuje kierunek do wyjścia, które może być wykorzystane w przypadku zagrożenia. Strzałki krótkie – do stosowania z innymi znakami.
2		Wyjście ewakuacyjne	Znak stosowany do oznakowania wyjść ewakuacyjnych używanych w przypadku zagrożenia.
3		Wyjście ewakuacyjne w prawo	Znak stosowany nad drzwiami skrzydłowymi, które prowadzą do drzwi ewakuacyjnych.
4		Przesunąć w celu otwarcia	Znak stosowany łącznie ze znakiem nr 3 na przesuwnych drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, jeśli są one dozwolone.
5		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej (np. schodami w dół)	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej.
6		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej (np. schodami w górę)	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej.
7		Pchać, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
8		Ciągnąć, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
9		Stłuc, aby uzyskać dostęp	Znak ten może być stosowany: a) w miejscu, gdzie jest niezbędne stłuczenie szyby dla uzyskania dostępu do klucza lub systemu otwarcia, b) gdy jest niezbędne rozbicie przegrody dla uzyskania wyjścia.
10		Miejsce zbiórki do ewakuacji	Umieszcza się w miejscu zbiórki

6. Warianty opuszczania budynku.

Szybkie wykrycie pożaru oraz przeprowadzenie natychmiastowej ewakuacji, jest warunkiem koniecznym do zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa dla osób przebywających w budynku.

W zależności od miejsca powstania pożaru z uwzględnieniem kolejności opuszczania pomieszczeń jest konieczne wyznaczenie osób odpowiedzialnych za realizację ustalonych wariantów ewakuacji.

Pożar w pomieszczeniach na parterze, garażu i piętrze

- Kierujący akcją wyprowadza osoby z zagrożonego miejsca oznakowanymi drogami ewakuacyjnymi do wyznaczonego rejonu ewakuacyjnego na zewnątrz obiektu. Powiadamia użytkowników przebywających w innych pomieszczeniach o zagrożeniu. Po opuszczeniu pomieszczeń przez wszystkie osoby, odpowiedzialny za ewakuację sprawdza obecność ewakuowanych osób w miejscu zbiórki a po przybyciu jednostek PSP zgłasza kierującemu działaniem PSP, że wszystkie osoby (lub nie wszystkie) opuściły daną strefę pożarową. Do czasu przybycia jednostek PSP akcją ratowniczą kieruje wyznaczony strażak lub osoba przez niego wyznaczona.

Osoba odpowiedzialna za ewakuację:

Strażak wyznaczony przez Naczelnika OSP

W razie konieczności przeprowadzenia ewakuacji z całego obiektu w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z zagrożonej strefy, kondygnacji - następnie z pozostałych stref z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. Decyzję o ewakuacji całkowitej z obiektu podejmuje Prezes OSP Bobrowice.

6. Miejsce koncentracji ewakuowanych osób poza budynkiem.

Na miejsce koncentracji dla osób przebywających w budynku wyznacza się plac usytuowany przy wejściu głównym do budynku.

Wyznacza się następujące osoby i służby odpowiedzialne za:

- 1) otwarcie wyjść ewakuacyjnych z budynku, zabezpieczenie bezpiecznego przejścia do rejonu ewakuacji – wyznaczony strażak;
- 2) sprawdzenie ilości osób ewakuowanych – wyznaczone osoby odpowiedzialne za ewakuację;
- 3) przekazanie informacji kierującemu działaniami PSP – wyznaczony strażak kierujący działaniem ratowniczym.

7. Określa się następujący rodzaj mienia podlegający ewakuacji i miejsce jego składowania:

- 1) dokumentacja – ewakuacja do innej nie zagrożonej strefy lub budynku;
- 2) wyposażenie pomieszczeń ewakuować na zewnątrz budynku po uzgodnieniu z kierującym działaniem ratowniczym.

8. Organizacja ewakuacji.

Ewakuacja z obiektu może nastąpić samoistnie po wykryciu pożaru lub innego zagrożenia.

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia ze wszystkich pomieszczeń obiektu, decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje **wyznaczony strażak** lub osoba przez niego wyznaczona.

Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu a także musi określać drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość transportu osób ewakuowanych.

9. Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy:

- 1) niezwłocznie powiadomić wszystkich pracowników oraz osoby przebywające na terenie ewakuowanego obiektu o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Do powiadomienia można wykorzystać środki łączności wewnętrznej. Ustalono, że sygnałem do ewakuacji są ustne komunikaty ogłaszane przez użytkowników;
- 2) kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji osób przebywających w obiekcie, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia;
- 3) w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie;
- 4) podczas ewakuacji z pomieszczeń, ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze), a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne, wyjścia poza obszar zagrożony pożarem lub na zewnątrz obiektów;
- 5) osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków bądź przenosić na rękach;
- 6) w przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie, dostępnymi środkami, np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków, ewakuować z zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek Państwowej Straży Pożarnej lub innych jednostek ratowniczych;
- 7) przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy. Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie - sposób ten ułatwia oddychanie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu;
- 8) ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystywać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuacji mienia;
- 9) po zakończeniu ewakuacji, tj. opuszczeniu obiektów czy zagrożonej strefy, pracownik odpowiedzialny za ewakuację danej grupy osób, zobowiązany jest do sprawdzenia, czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia. W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji.

W przypadku przybycia Jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki taktycznej straży pożarnej.

Rozdział VII

POSTĘPOWANIE NA WYPADEK POŻARU LUB INNEGO ZAGROŻENIA

1. Zasady alarmowania.

1) każdy, kto zauważył pożar lub uzyskał informacje o pożarze obowiązany jest zachować spokój i nie dopuszczając do paniki natychmiast zaalarmować:

- a) osoby znajdujące się w sąsiedztwie pożaru, narażone na jego skutki,
- b) Wojewódzkie Centrum Powiadamiania Ratunkowego **tel. 112**
- c) Stanowisko Kierowania KP PSP **tel. 998**
- d) Policję **tel. 997**
- e) Prezesa OSP **tel.**

3) alarmowanie straży pożarnej należy przeprowadzić z najbliższego telefonu;

4) po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:

- a) gdzie się pali - dokładny adres obiektu i jego nazwę,
- b) co się pali - np. garaż, szatnia, pomieszczenie techniczne, zaplecze socjalne itp.,
- c) czy istnieje zagrożenie życia ludzi, czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwo zapalne lub wybuchowe itp.,
- d) numer telefonu, z którego się dzwoni oraz swoje imię i nazwisko.

UWAGA: Po potwierdzeniu przyjęcia meldunku przez dyżurnego Centrum Powiadamiania Ratunkowego należy odłożyć słuchawkę i odczekać przy telefonie na ewentualne sprawdzenie, czy meldunek o pożarze nie jest fałszywy.

4) w razie potrzeby (wypadek lub awaria) zaalarmować:

Policję	tel. 997
Pogotowie Ratunkowe	tel. 999
Pogotowie Energetyczne	tel. 991
Pogotowie Gazowe	tel. 992

2. Zasady postępowania strażaków w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia.

1) równolegle z alarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej prowadząc:

- a) ewakuację ludzi i mienia,
- b) akcję gaśniczą (przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego znajdującego się w obiekcie);

2) do czasu przybycia straży pożarnej akcją ratowniczo - gaśniczą kieruje w zależności od miejsca powstania pożaru wyznaczona osoba odpowiedzialna za realizację ustalonych wariantów ewakuacji. Każdy pracownik jest zobowiązany do podporządkowania się poleceniom kierującego akcją ratowniczą. Kierujący akcją ratowniczo - gaśniczą wyznacza zadania i formy działań zgodnie z taktyką gaszenia pożarów oraz przewidywanym rozwojem sytuacji pożarowej;

3) każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo - gaśniczej powinna:

- a) w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi przeprowadzając ewakuację z zagrożonego rejonu,

- b) spowodować wyłączenie dopływu prądu elektrycznego do strefy pożaru (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem),
- c) usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe toksyczne, a także cenne maszyny i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji, itp.,
- d) wyłączyć wentylację ogólną oraz pozamykać drzwi oddzielające pomieszczenie objęte pożarem od pomieszczeń sąsiednich,
- e) nie należy otwierać bez potrzeby drzwi i okien w pomieszczeniach, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza może spowodować rozgorzenie co sprzyja gwałtownemu rozprzestrzenianiu się pożaru,
- f) otwierając drzwi do pomieszczeń, w których powstał pożar należy zachować szczególną ostrożność. Wskazane jest schowanie się za ścianę od strony klamki w drzwiach lub zasłonięcie twarzy.

Szybkie i prawidłowe użycie podręcznego sprzętu gaśniczego umożliwi ugaszenie pożaru w pierwszej fazie

3. Zabezpieczenie pogorzeliska.

Prezes lub osoba przez niego wyznaczona jest odpowiedzialny za:

- a) zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzeliskowego w celu zapobieżenia powstaniu pożaru wtórnego,
- b) przystąpienie do uporządkowania pogorzeliska po zakończeniu działań Policji, firmy ubezpieczeniowej, komisji powołanej dla ustalenia okoliczności przyczyn powstania i rozprzestrzeniania pożaru,
- c) przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole przekazania miejsca objętego działaniem ratowniczym,
- d) działania związane z w/w poleceniami powinny być szczegółowo udokumentowane.

Rozdział VIII

ZASADY ZAZNAJAMIANIA PRACOWNIKÓW Z PRZEPISAMI PPOŻ. I INSTRUKCJĄ BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

1. Cel i zakres szkoleń.

Celem szkoleń przeciwpożarowych jest zapoznanie strażaków z:

- 1) zagrożeniem pożarowym występującym w budynku;
- 2) przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej budynków;
- 3) zasadami obsługi sprzętu i urządzeń ppoż.;
- 4) warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia z budynku.

Do udziału w szkoleniu z zakresu ochrony przeciwpożarowej zobowiązani są wszyscy strażacy OSP.

2. Rodzaj szkoleń przeciwpożarowych

- 1) szkolenie **wstępne** obejmujące zapoznanie strażaków z „Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego”, szkolenie informacyjne nowo powołanych strażaków, w wymiarze 1 - 2 godz. obejmujące:

- a) poinstruowanie w zakresie użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych, sposobach ewakuacji ludzi i mienia w przypadku powstania pożaru,
- b) zaznajomienie strażaków z zagrożeniami pożarowymi występującymi na stanowisku pracy,
- c) zapoznanie strażaków z obowiązującymi przepisami i instrukcjami przeciwpożarowymi,
- d) zapoznanie strażaków z ogólnymi warunkami bezpieczeństwa pożarowego;

2) szkolenie **instruktażowe** na stanowisku pracy, obejmujące zapoznanie nowo przyjętego strażaka z:

- a) zagrożeniem pożarowym występującym na stanowisku pracy,
- b) przepisami, instrukcjami ppoż. i dokumentacją techniczno-ruchową dotyczącą maszyn oraz urządzeń na stanowisku pracy,
- c) zasadami przeciwdziałania zagrożeniom pożarowym,
- d) zasadami alarmowania na wypadek powstania pożaru w obrębie stanowiska pracy,
- e) zasadami użycia urządzeń gaśniczych i przeciwpożarowych znajdujących się w rejonie stanowiska pracy,
- f) układem najbliższych dróg ewakuacyjnych i kierunkami ewakuacji z budynku,
- g) odpowiedzialnością z tytułu nie przestrzegania przepisów ppoż.;

8) szkolenie **informacyjne** - organizowane w związku z:

- a) wprowadzeniem istotnych zmian w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu,
- b) wprowadzeniem na teren obiektu nowych urządzeń technologicznych, stwarzających zagrożenie pożarowe,
- c) zmianami przeznaczenia pomieszczeń i powierzchni pociągającymi za sobą wzrost zagrożenia pożarowego,
- d) zaleceniem organów kontrolnych ochrony przeciwpożarowej.

Zapoznanie z postanowieniami Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego należy realizować w formie szkolenia lub samokształcenia dla strażaków w danym obiekcie. Przeprowadzenie szkolenia należy udokumentować sporządzając plan szkolenia i listę obecności. Strażacy biorący udział w szkoleniu składają oświadczenie o zapoznaniu się z „Instrukcją Bezpieczeństwa pożarowego” wg wzoru stanowiącego załącznik nr 1, który należy dołączyć do akt strażaka. Nowo przyjmowani strażacy zostają zapoznani z instrukcją podczas instruktażu stanowiskowego.

ROZDZIAŁ IX ZABEZPIECZENIE PRAC POŻAROWO – NIEBEZPIECZNYCH

Do prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy zaliczyć prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem.

W budynku **nie przewiduje się** prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym. Prace niebezpieczne po względem pożarowym mogą być wykonywane na terenie obiektów pod warunkiem spełnienia wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązujących przed, w trakcie ich wykonywania oraz po zakończeniu prac. Wymagania ochrony przeciwpożarowej należy ustalić komisyjnie każdorazowo przed rozpoczęciem prac, w oparciu o zalecenia zawarte w niniejszej instrukcji oraz przepisów szczegółowych obowiązujących w przedmiotowej sprawie.

Do przestrzegania postanowień instrukcji zobowiązani są wszyscy pracownicy uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, pracownicy nadzorujący przebieg tych prac oraz użytkownicy obiektu (pomieszczeń, terenu), gdzie prace są prowadzone.

Odpowiedzialność za przygotowanie, nadzorowanie i kontrolę prac niebezpiecznych pod względem pożarowym ponosi Naczelnik OSP który wydaje Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2.

1. Wytyczne zabezpieczenia prac niebezpiecznych po względem pożarowym .

- 1) przygotowanie budynku i pomieszczeń do prowadzenia prac niebezpiecznych po względem pożarowym polega na:
 - a) oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów lub zanieczyszczeń,
 - b) odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych lub niepalnych w opakowaniach palnych, zabezpieczeniu np. przed działaniem rozprysków spawalniczych wszelkich materiałów i urządzeń palnych, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, przez osłonięcie ich, np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi,
 - c) sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń,
 - d) uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych, itp. znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac,
 - e) zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, oraz instalacyjnych z palną izolacją, o ile znajduje się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami niebezpiecznymi po względem pożarowym,
 - f) sprawdzeniu, czy w miejscu planowanych prac nie prowadzono tego dnia prac malarskich lub innych przy użyciu substancji łatwo zapalnych,
 - g) przygotowaniu w miejscu dokonywania prac niebezpiecznych po względem pożarowym m.in.: napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki drutu spawalniczego, elektrod itp., materiałów osłonowych izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac, niezbędnego sprzętu pomiarowego np. do pomiaru stężeń par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac,
 - h) zapewnieniu stałej drożności przejść i wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac niebezpiecznych po względem pożarowym ;
- 2) przy wykonywaniu prac niebezpiecznych po względem pożarowym przy użyciu cieczy, gazów i płynów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:
 - a) na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze gazy i pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac z zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości pracy danej zmiany. Zapas substancji znajdującej się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach,
 - b) pozostawianie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione,
 - c) po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny i pojemniki należy szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia znajdujących się w nich substancji tworzących z powietrzem mieszaniny wybuchowe,
 - d) ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach stanowiska, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu,

- e) prace niebezpieczne po względem pożarowym w pomieszczeniach (urządzeniach) zagrożonych wybuchem, lub pomieszczeniach, w których wcześniej wykonano inne prace związane z użyciem łatwopalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w pomieszczeniu nie przekracza 10% ich dolnej granicy wybuchowości;
- 3) miejsce wykonywania prac niebezpiecznych po względem pożarowym należy wyposażyć w podręczny sprzęt gaśniczy w ilości i rodzaju umożliwiającym likwidację wszystkich źródeł pożaru;
- 4) po zakończeniu prac niebezpiecznych po względem pożarowym w pomieszczeniu i pomieszczeniach sąsiednich należy przeprowadzić dokładną kontrolę mającą na celu stwierdzenie, czy nie pozostawiono tłących się lub żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt (np. spawalniczy) został zdemontowany, odłączony od źródeł zasilania i należycie zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrolę taką należy ponowić po upływie **4 godzin**, a następnie **8 godz.** licząc od czasu zakończenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym (czasookres i ilość kontroli określa komisja w protokole zabezpieczenia prac, w zależności od stopnia zagrożenia). Kontrolę przeprowadza pracownik wyznaczony w protokole;
- 5) prace niebezpieczne po względem pożarowym powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością spowodowania pożaru;
- 6) butle ze sprężonymi gazami mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem;
- 7) w przypadku prowadzenia prac spawalniczych na wysokości, butli z gazem palnym nie należy ustawiać w rejonie bezpośredniego oddziaływania spadających rozprysków spawalniczych.

2. Obowiązki osób związanych z pracami niebezpiecznymi pod względem pożarowym.

- 1) pracownik upoważniony do sprawowania nadzoru nad przebiegiem prac niebezpiecznych po względem pożarowym powinien w szczególności:
 - a) znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe,
 - b) dopilnować, aby przed przystąpieniem do prac pożarowo - niebezpiecznych wykonane zostały wszystkie zalecenia w zakresie zabezpieczenia obiektu lub stanowisk, przewidziane w protokole zabezpieczenia prac lub zezwoleniu na ich przeprowadzenie,
 - c) sprawdzać zabezpieczenie przeciwpożarowe stanowisk prac niebezpiecznych pożarowo oraz wydawać polecenia gwarantujące natychmiastowe usunięcie stwierdzonych niedociągnięć,
 - d) wstrzymywać prace z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, do czasu usunięcia występujących nieprawidłowości,
 - e) brać udział w kontroli stanowisk, pomieszczeń lub terenu po zakończeniu prac niebezpiecznych po względem pożarowym;
- 2) do obowiązków wykonawcy prac niebezpiecznych po względem pożarowym należy w szczególności:
 - a) sprawdzenie, czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawdzone i należycie zabezpieczone przed możliwością zainicjowania oraz rozprzestrzenienia pożaru, ściśle przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole i zezwoleniu na prowadzenie prac,

- b) znajomość przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
- c) sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia, przewidziane dla danego rodzaju prac niebezpiecznych po względem pożarowym,
- d) ścisłe przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia ustalonych dla prowadzenia danego rodzaju prac niebezpiecznych,
- e) sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko zostało wyposażone w odpowiednią ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego,
- f) rozpoczynanie prac niebezpiecznych po względem pożarowym tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia,
- g) poinstruowanie pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac niebezpiecznych po względem pożarowym,
- h) przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenienie pożaru oraz zgłoszenie tego faktu przełożonemu, meldowanie bezpośrednio przełożonemu o zakończeniu prac niebezpiecznych po względem pożarowym oraz informowanie o ewentualnych faktach zainicjowania ognia ugaszonego w czasie wykonywania prac niebezpiecznych po względem pożarowym ,
- i) dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy stanowiska i jego otoczenia w celu stwierdzenia, czy podczas wykonywania prac pożarowo - niebezpiecznych nie zainicjowano pożaru,
- j) wykonywanie wszelkich poleceń Właściciela i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac.

ROZDZIAŁ X SZCZEGÓŁOWE ZAŁOŻENIA DO ĆWICZEŃ ALARMOWYCH W ZAKRESIE PROWADZONEJ EWAKUACJI LUDZI

Właściciel lub zarządca obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób, będących jej stałymi użytkownikami, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji.

Właściciel lub zarządca obiektu powinien powiadomić właściwego miejscowo Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia działań, o których mowa powyżej, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.

Obiekt nie wymaga praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji

ZAŁĄCZNIKI

.....
(imię i nazwisko)

.....
(stanowisko)

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że zostałem(am) zapoznany(na) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi w budynku OSP Bobrowice, a w szczególności znane mi są zasady i sposoby związane z:

1. Zagrożeniem pożarowym występującym na terenie obiektu.
2. Eliminacją zagrożenia pożarowego.
3. Przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej i odpowiedzialności z tytułu ich nie przestrzegania.
4. Zasadami postępowania w przypadku pożaru.
5. Zasadami obsługi sprzętu i urządzeń gaśniczych.
6. Warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia.

Ponadto ustalenia Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego przyjmuję do wiadomości i przestrzegania.

.....
podpis prowadzącego szkolenie

.....
podpis składającego oświadczenie

ZAŁĄCZNIK NR 2
do Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego
dla budynku Remizy OSP Bobrowice

**POTWIERDZENIE AKTUALIZACJI
INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO**

Lp	Data dokonania aktualizacji	Imię i Nazwisko dokonującego aktualizacji	Zakres aktualizacji	ZATWIERDZAM
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				

**INSTRUKCJA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POWSTANIA POŻARU
I PODJĘCIA DECYZJI O EWAKUACJI LUDZI I MIENIA Z BUDYNKU**

<i>Lp.</i>	<i>Etapy ewakuacji</i>	<i>Kolejność wykonywania czynności</i>	<i>Osoba odpowiedzialna</i>
1.	Wezwanie jednostek straży pożarnych	<p>Przy telefonicznym alarmowaniu Straży Pożarnej (<i>tel. 998</i>) należy po zgłoszeniu się dyżurującego dyspozytora spokojnym i wyraźnym głosem podać :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) gdzie się pali (obiekt, pomieszczenie), b) co się pali, c) czy jest zagrożone życie ludzkie, d) jakie pomieszczenia są bezpośrednio zagrożone pożarem, e) swoje nazwisko i numer telefonu z którego przekazuje się informację. <p>Po przekazaniu zgłoszenia słuchawkę telefoniczną należy odłożyć dopiero wtedy, gdy dyspozytor Straży Pożarnej poleci się rozłączyć.</p>	<p>Strażak, który zauważył pożar lub otrzymał informację z instalacji sygnalizacji alarmu pożarowego.</p>
2.	Ogłoszenie rozpoczęcia ewakuacji	Przekazanie informacji o konieczności opuszczenia budynku.	Wyznaczony strażak
3.	Przebieg ewakuacji	<ul style="list-style-type: none"> a) utworzenie zespołu ds. ewakuacji i przydzielenie zadań do wykonania przez członków zespołu. b) ustalenie kolejności ewakuacji i kierunków w zależności od występującego zagrożenia ludzi. c) wyznaczenie członków zespołu odpowiedzialnych za ewakuację ludzi z pomieszczeń. d) ustalenie dodatkowych kierunków ewakuacji w sytuacji niekorzystnego rozwoju pożaru (zadymienie, wysoka temperatura). e) przekazanie niezbędnych informacji dla prawidłowego i spokojnego przebiegu ewakuacji. f) kierowanie ruchem ludzi ustalonymi kierunkami ewakuacji oraz rozładowanie zatorów w miejscach spiętrzeń podczas opuszczania budynku. g) sprawdzenie pomieszczeń w zakresie ich opuszczenia przez wszystkie osoby. 	<p>Osoba upoważniona do podjęcia decyzji o ewakuacji.</p> <p>Jw.</p> <p>Jw.</p> <p>Jw.</p> <p>Wyznaczony członek zespołu</p> <p>Jw.</p> <p>Wyznaczony członek ds. ewakuacji</p>

<i>Lp.</i>	<i>Etapy ewakuacji</i>	<i>Kolejność wykonywania czynności</i>	<i>Osoba odpowiedzialna</i>
4.	Oczekiwanie na przybycie jednostek straży pożarnej	<ul style="list-style-type: none"> a) wyjście na zewnątrz budynku i oczekiwanie na przyjazd jednostek straży pożarnej. b) udzielenie informacji o zaistniałej sytuacji pożarowej i podjętych działaniach. c) wskazanie miejsca pracy kierującego ewakuacją. 	<p>Strażak lub wyznaczona osoba</p> <p>Jw.</p> <p>Jw.</p>
5.	Gaszenie pożaru do chwili przybycia straży pożarnej	<ul style="list-style-type: none"> a) natychmiastowe podjęcie akcji gaśniczej przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego. b) wyłączenie napięcia energetycznego w obiekcie za pomocą głównego wyłącznika przeciwpożarowego. c) otworzenie szafki hydrantowej, rozwinięcie linii wężowej i odkręcenie zaworu hydrantu. d) uruchomienie hydrantów wewnętrznych e) skierowanie prądu gaśniczego na źródło pożaru. 	Strażacy oraz osoby wyznaczone
6.	Ewakuacja mienia	<ul style="list-style-type: none"> a) ewakuację mienia należy rozpocząć po zakończeniu ewakuacji ludzi w sytuacji gdy jest ono zagrożone, a sytuacja pożarowa pozwala na jej podjęcie. b) kolejność ewakuacji należy określić w zależności od występującego zagrożenia oraz wg wartości w oparciu o uprzednio wykonaną listę. c) mienie wynosić w workach ewakuacyjnych (dokumentacja, wyposażenie) lub bezpośrednio w taki sposób, aby nie tarasowały dróg komunikacyjnych i wyjść. d) miejscem składowania ewakuowanego mienia będą pomieszczenia w sąsiednich budynkach wskazane przez kierującego akcją ratowniczą, place na zewnątrz budynku zabezpieczone siłami służb ochrony mienia. 	<p>Strażacy wyznaczeni przez Naczelnika</p> <p>Wyznaczeni strażacy</p> <p>Jw.</p> <p>Wyznaczeni, strażacy</p>

RAMOWY ZAKRES OBOWIĄZKÓW STRAŻAKÓW

PODSTAWOWE OBOWIĄZKI STRAŻAKÓW

Przestrzeganie przepisów i zasad bezpieczeństwa pożarowego jest obowiązkiem każdego strażaka. Wszyscy strażacy niezależnie od zajmowanego stanowiska, wykonywanych czynności, funkcji i miejsca pracy winni realizować zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności :

1. Uczestniczyć w szkoleniach przeciwpożarowych.
2. Znać zagrożenie pożarowe na swoim stanowisku pracy i przeciwdziałać przyczynom powstawania pożarów.
3. Utrzymywać porządek na stanowisku pracy.
4. Znać zasady postępowania w przypadku powstania pożaru.
5. Posiadać umiejętność posługiwania się podręcznym sprzętem gaśniczym i urządzeniami gaśniczymi i ratowniczymi będącymi na wyposażeniu budynku.
6. Niezwłocznie powiadamiać przełożonych bądź służbę ochrony obiektu o zauważonych zagrożeniach pożarowych.

OBOWIĄZKI PREZESA OSP

Prezes OSP nadzoruje realizację zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności :

1. Organizuje instruktaż pracowników na stanowiskach pracy w zakresie występujących zagrożeń pożarowych i obowiązujących zasad bezpieczeństwa pożarowego.
2. Nadzorują przestrzeganie przez pracowników przepisów przeciwpożarowych i postanowień instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.
3. Zaznajamiają pracowników z zagrożeniem pożarowym występującym w komórce organizacyjnej i na stanowisku pracy.
4. Wykorzystują narady i odprawy z pracownikami dla omówienia spraw bezpieczeństwa pożarowego.
5. Współdziałają ze służbami technicznymi i ochrony obiektu w sprawach zabezpieczenia przeciwpożarowego komórki organizacyjnej.
6. Sprawują nadzór nad urządzeniami i sprzętem gaśniczym stanowiącym wyposażenie komórki organizacyjnej.
7. Zapewniają utrzymanie w należyтым stanie drogi ewakuacyjne i dostęp do pomieszczeń, urządzeń i budynku.
8. Zawiadamiają odpowiednie komórki organizacyjne o brakach i usterkach w zabezpieczeniu przeciwpożarowym.
9. Wykonują zarządzenia i zalecenia w sprawach dotyczących zabezpieczenia przeciwpożarowego komórki organizacyjnej.

ZARZĄDZENIE Nr/ z dnia.....

Na podstawie § 6 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.), zarządza się co następuje:

§ 1.

Wprowadza się „Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego” dla budynku Remizy OSP w Bobrowicach.

§ 2.

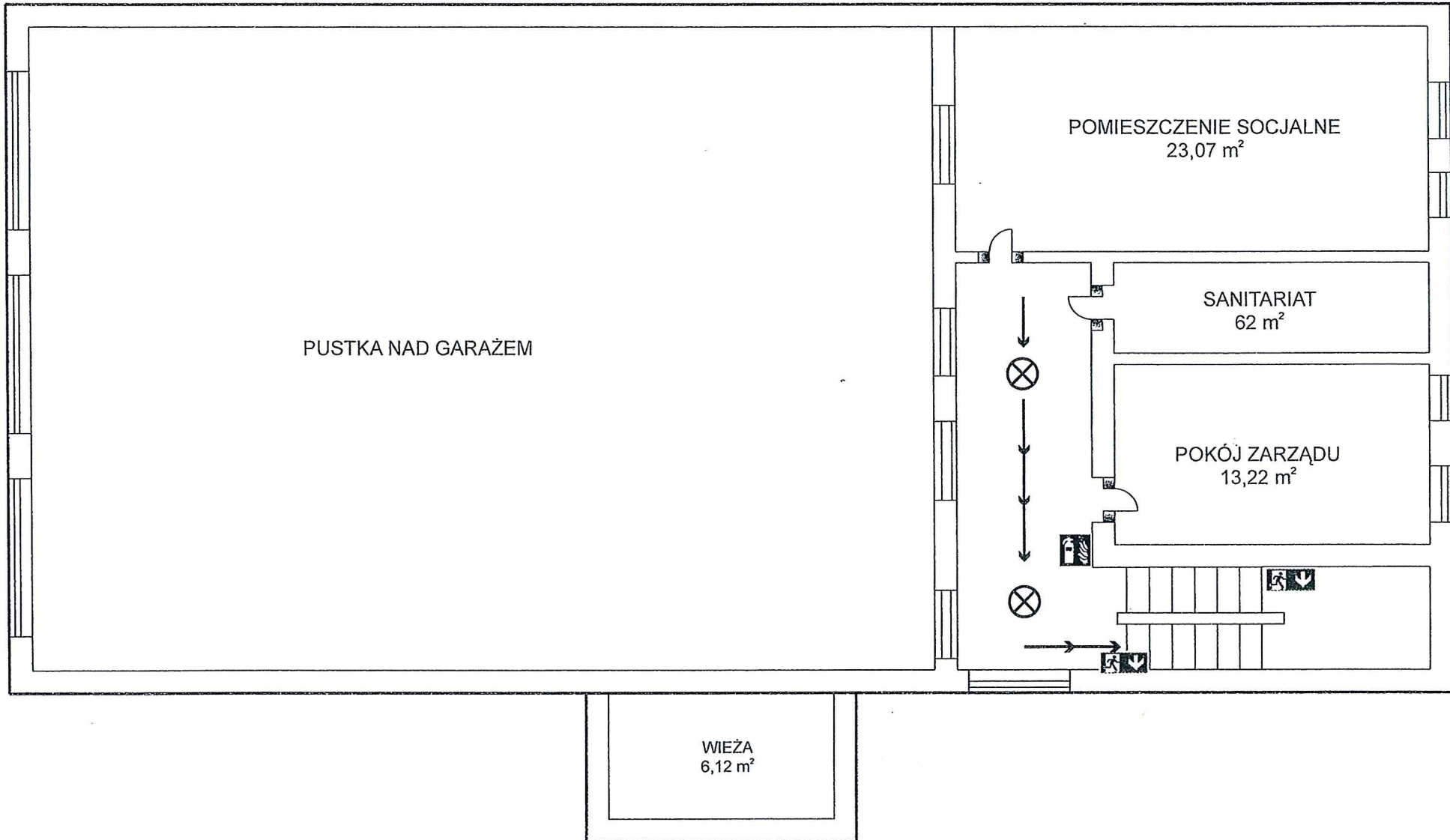
1. Postanowienia niniejszej Instrukcji obowiązują wszystkich strażaków przebywających w budynku stosownie do zajmowanego stanowiska i pełnionej funkcji.
2. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji strażacy potwierdzają własnoręcznym podpisem. Nowo przyjmowani strażacy są zapoznawani z Instrukcją podczas szkolenia wstępnego.

§ 3.

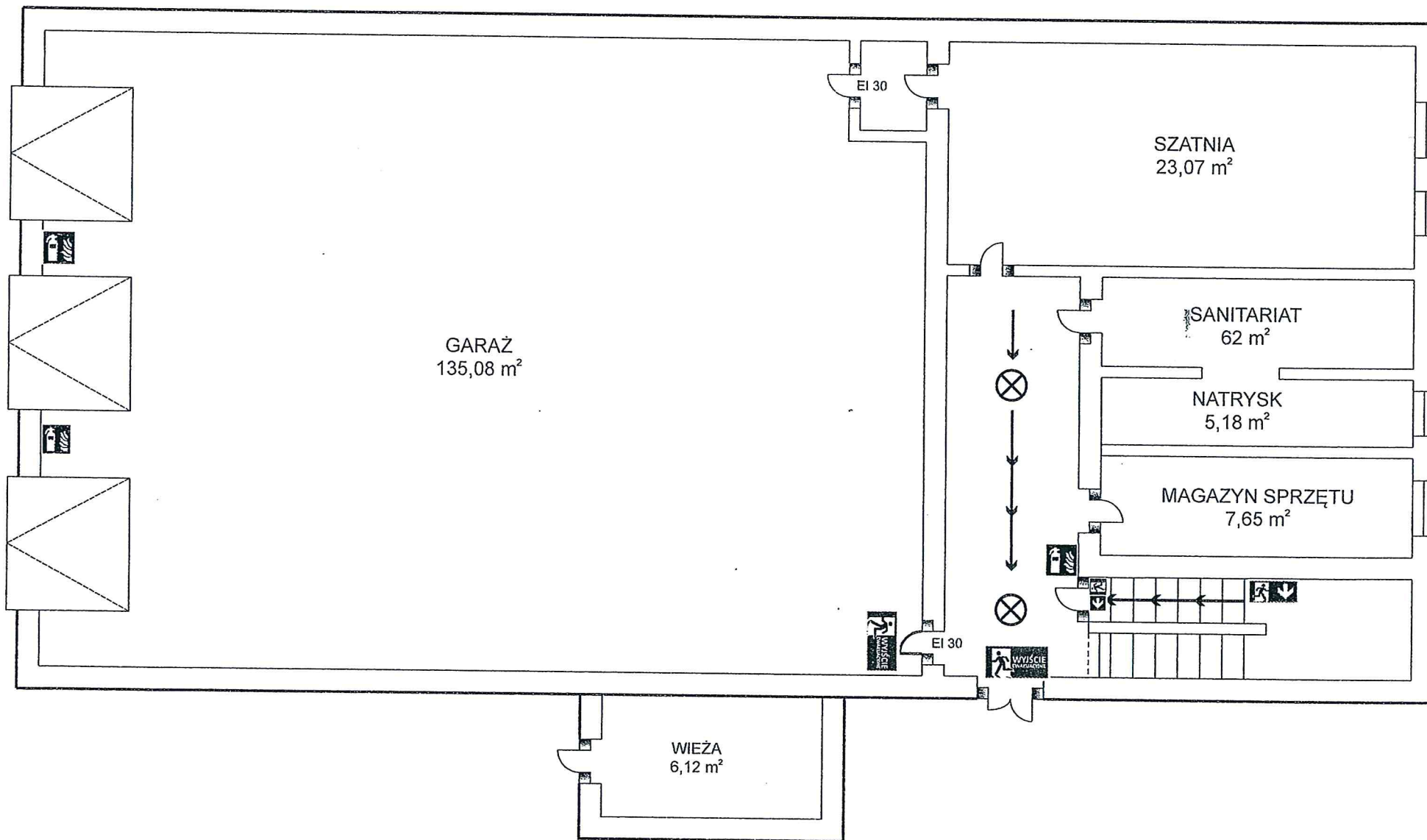
Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Właściciel

PLAN EWAKUACJI I ROZMIESZCZENIA PODRĘCZNEGO SPRZĘTU GAŚNICZEGO BUDYNKU - PIĘTRO

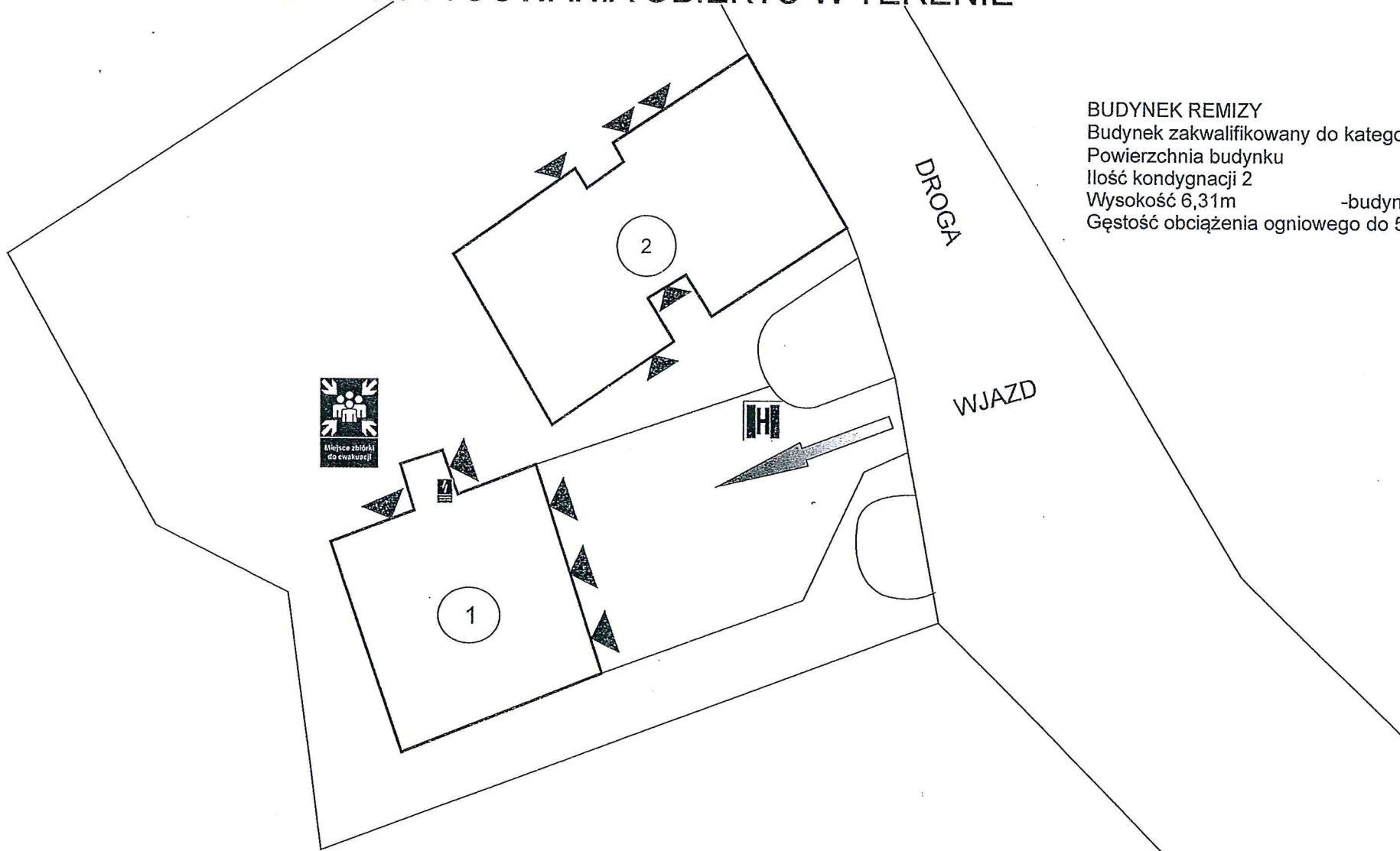

PLAN EWAKUACJI I ROZMIESZCZENIA PODRĘCZNEGO SPRZĘTU GAŚNICZEGO BUDYNKU - PARTER

PLAN USYTUOWANIA OBIEKTU W TERENIE

BUDYNEK REMIZY
Budynek zakwalifikowany do kategorii ZL+PM
Powierzchnia budynku 753,24 m²
Ilość kondygnacji 2
Wysokość 6,31m -budynek niski N₂
Gęstość obciążenia ogniowego do 500 MJ/m²

1 - budynek remizy strażackiej
2 - budynek GOK

- HYDRANT DN 80
- MIEJSCE ZBIÓRKI
- WEJŚCIE DO BUDYNKU